

Ročník 1989

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 24

Vydána dne 25. září 1989

Cena Kč

OBSAH:

96. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou a Korejskou lidově demokratickou republikou
97. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou a Čínskou lidovou republikou
98. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Smlouvě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Recké republiky o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu
- Oznámení o vydání obecně závazných právních předpisů

96

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 21. června 1989

**o Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou
a Korejskou lidově demokratickou republikou**

Dne 11. září 1988 byla v Pchjongjangu podepsána Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Korejskou lidově demokratickou republikou.

S Úmlouvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a pře-

zident Československé socialistické republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 16. května 1989.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 54 dnem 16. června 1989.

České znění Úmluvy se vyhláší současně.

Ministr:

JUDr. Johanes v. r.

KONZULÁRNÍ ÚMLUVA

mezi

Československou socialistickou republikou

a

Korejskou lidově demokratickou republikou

Československá socialistická republika

Korejská lidově demokratická republika

v zájmu dalšího upevnování a rozvíjení přátelských vztahů a spolupráce mezi oběma zeměmi na základě zásad svrchovanosti, rovnosti, vzájemných výhod, nevměšování do vnitřních záležitostí a vzájemné úcty, jakož i v zájmu dalšího upevnování a prohlubování spolupráce v oblasti konzulární činnosti,

rozhodly se uzavřít tuto úmluvu a dohodly se takto:

HLAVA I

VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Definice

Pro účely této úmluvy mají následující výrazy tento význam:

- 1) „Konzulární úřad“ je generální konzulát, konzulát, vicekonzulát nebo konzulární jednatelství.
- 2) „Konzulární obvod“ je území určené konzulárnímu úřadu k výkonu konzulárních funkcí.
- 3) „Vedoucí konzulárního úřadu“ je osoba pověřená vysílajícím státem, aby vykonávala povinnosti spojené s touto funkcí.
- 4) „Konzulární úředník“ je každá osoba, včetně vedoucího konzulárního úřadu, pověřená výkonem konzulárních funkcí.
- 5) „Konzulární zaměstnanec“ je každá osoba zaměstnaná v administrativních nebo technických službách konzulárního úřadu.
- 6) „Člen služebního personálu“ je každá osoba zaměstnaná v domácích službách konzulárního úřadu.
- 7) „Členové konzulárního úřadu“ jsou konzulární úředníci, konzulární zaměstnanci a členové služebního personálu.
- 8) „Rodinní příslušníci“ jsou manžel, rodiče a dě-

ti člena konzulárního úřadu, kteří s ním žijí ve společné domácnosti.

- 9) „Konzulární místnosti“ jsou všechny budovy, části budov a k nim příslušející pozemky, používané výlučně pro účely konzulárního úřadu, bez ohledu na to, kdo je jejich vlastníkem, včetně rezidence vedoucího konzulárního úřadu.
- 10) „Konzulární archivy“ jsou veškeré listiny, dokumenty, korespondence, knihy, pečetě, filmy, záznamové pásky, knihy šifer, záznamní knihy, rejstříky a různé účetní knihy a zařízení určené k jejich ochraně a uložení.
- 11) „Úřední korespondence“ je veškerá korespondence vztahující se k plnění funkce konzulárního úřadu.
- 12) „Loď vysílajícího státu“ je každá loď, která pluje pod vlajkou vysílajícího státu a která je registrována ve vysílajícím státě, s výjimkou válečných lodí.
- 13) „Letadlo vysílajícího státu“ je každé letadlo, které má příslušnost vysílajícího státu, které je registrováno v tomto státě v souladu s jeho zákony a předpisy a které nese jeho označení, s výjimkou vojenských letadel.

HLAVA II

ZŘÍZENÍ KONZULÁRNÍHO ÚŘADU,
JMENOVÁNÍ ČLENA KONZULÁRNÍHO ÚŘADU
A SKONČENÍ JEHO FUNKCÍ

Článek 2

Zřízení konzulárního úřadu

- 1) Konzulární úřad může být zřízen na území přijímajícího státu pouze s jeho souhlasem.
- 2) Sídlo konzulárního úřadu, jeho klasifikace a konzulární obvod jsou určeny na základě dohody mezi vysílajícím státem a přijímajícím státem.
- 3) Sídlo konzulárního úřadu, jeho klasifikace a konzulární obvod může vysílající stát změnit jen se souhlasem přijímajícího státu.
- 4) Předchozího souhlasu přijímajícího státu je zapotřebí k zřízení úřadovny tvořící část konzulárního úřadu, umístěné mimo sídlo tohoto úřadu.

Článek 3

Občanství konzulárních úředníků

Konzulárním úředníkem může být státní občan vysílajícího státu, který nemá v přijímajícím státě trvalé bydliště.

Článek 4

Jmenování a přijetí vedoucího konzulárního úřadu

1) Vedoucího konzulárního úřadu jmenuje vysílající stát a povolení k výkonu jeho funkcí uděluje přijímající stát.

2) Formality jmenování vedoucího konzulárního úřadu probíhají při zachování ustanovení této úmluvy podle zákonů, předpisů a zvyklostí vysílajícího státu; přijetí se provádí podle zákonů, předpisů a zvyklostí přijímajícího státu.

Článek 5

Konzulský patent

Pro každé jmenování vedoucího konzulárního úřadu zašle vysílající stát diplomatickou cestou přijímajícímu státu konzulský patent, kde jsou uvedeny funkce, jméno vedoucího konzulárního úřadu, jakož i klasifikace, konzulární obvod a sídlo konzulárního úřadu.

Článek 6

Exekvatur

1) Vedoucí konzulárního úřadu může vykonávat svou funkci pouze po obdržení exekvatur jakékoliv formy od přijímajícího státu.

2) Stát, který odmítá poskytnout exekvatur, není povinen sdělit vysílajícímu státu důvody svého odmítnutí.

Článek 7

Prozatímní souhlas s výkonem funkcí vedoucího konzulárního úřadu

Přijímající stát může vedoucímu konzulárního úřadu prozatímně povolit výkon konzulárních funkcí před poskytnutím exekvatur. V tom případě se budou ve vztahu k vedoucímu konzulárního úřadu používat ustanovení této úmluvy.

Článek 8

Vyrozumění orgánů konzulárního obvodu

Jakmile je vedoucí konzulárního úřadu přijat, nebo může prozatímně vykonávat své funkce, přijímající stát o tom bezodkladně vyrozumí příslušné orgány konzulárního obvodu. Současně provede nutná opatření, aby vedoucí konzulárního úřadu mohl vykonávat povinnosti, vyplývající z jeho úřadu, a požívat výhod stanovených touto úmluvou.

Článek 9

Dočasný výkon funkce vedoucího konzulárního úřadu

1) V případě, že vedoucí konzulárního úřadu není s to vykonávat své funkce nebo že místo vedoucího konzulárního úřadu je dočasně uprázdněno, může dočasný vedoucí konzulárního úřadu prozatímně jednat jako vedoucí konzulárního úřadu.

Vysílající stát může funkcí dočasného vedoucího konzulárního úřadu pověřit jiného konzulárního úředníka tohoto úřadu nebo jiného konzulárního úředníka v přijímajícím státě nebo člena diplomatického personálu diplomatické mise v přijímajícím státě.

2) Jméno dočasného vedoucího konzulárního úřadu je třeba předem sdělit přijímajícímu státu diplomatickou cestou.

3) Dočasněmu vedoucímu konzulárního úřadu se poskytují výhody, výsady a imunity, jakých požívá podle této úmluvy vedoucí konzulárního úřadu.

4) Jestliže za okolností uvedených v odstavci 1 tohoto článku člen diplomatického personálu diplomatické mise vysílajícího státu je pověřen v přijímajícím státě funkcí dočasného vedoucího konzulárního úřadu, i nadále požívá diplomatických výsad a imunit.

Článek 10

Oznámení jmenování, příjezdu a odjezdu přijímajícímu státu

1) Vysílající stát bude oznamovat ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu nebo orgánu určenému tímto ministerstvem:

- a) jmenování, příjezd, definitivní odjezd, skončení a změnu funkcí členů konzulárního úřadu;
- b) příjezd a definitivní odjezd rodinných příslušníků člena konzulárního úřadu, jakož i případy, kdy osoba se stane nebo přestane být rodinným příslušníkem.

2) Příjezd a definitivní odjezd se bude, pokud možno, oznamovat předem.

Článek 11

Dokument vydaný konzulárnímu úředníkovi přijímajícím státem

Příslušný orgán přijímajícího státu vydává bezplatně konzulárnímu úředníkovi doklad, který osvědčuje právo vykonávat konzulární funkce na území přijímajícího státu.

Článek 12

Osoby prohlášené za non grata

Přijímající stát může kdykoliv oznámit vysílajícímu státu, že konzulární úředník je persona non

grata, nebo že kterýkoliv konzulární zaměstnanec nebo člen služebního personálu konzulárního úřadu je nepřijatelný.

V takovém případě vysílající stát podle okolností takovou osobu buď odvolá nebo ukončí její funkci na konzulárním úřadě.

2) Jestliže vysílající stát odmítne toto vykonat nebo v přiměřené lhůtě opomene vyhovět svým povinnostem podle odstavce 1 tohoto článku, může přijímající stát buďto odvolat exekvatur příslušné osoby nebo přestat jí považovat za člena konzulárního úřadu.

3) Osoba jmenovaná do funkce člena konzulárního úřadu může být prohlášena za nepřijatelnou dříve než přijede na území přijímajícího státu nebo, je-li již na jeho území, než se ujme svých funkcí na konzulárním úřadě. V takovém případě vezme vysílající stát jmenování zpět.

4) V případech uvedených v odstavcích 1 a 3 tohoto článku není přijímající stát povinen sdělit vysílajícímu státu důvody svého rozhodnutí.

Článek 13

Skončení funkcí člena konzulárního úřadu

Funkce člena konzulárního úřadu končí zejména:

- a) oznámením vysílajícího státu přijímajícímu státu, že funkce člena konzulárního úřadu skončila;
- b) odvoláním exekvatur;
- c) oznámením přijímajícího státu vysílajícímu státu, že ho přestal považovat za člena konzulárního úřadu.

HLAVA III

KONZULÁRNÍ FUNKCE

Článek 14

Základní konzulární funkce

Konzulární funkce záleží zejména:

- a) v ochraně práv a zájmů vysílajícího státu a jeho státních občanů i právnických osob v přijímajícím státě;
- b) v podpoře rozvoje hospodářských, obchodních, kulturních, vědeckotechnických a turistických styků mezi vysílajícím a přijímajícím státem a rozvoje přátelských vztahů mezi oběma zeměmi i v dalších oblastech;
- c) ve zjišťování stavu a vývoje hospodářského, obchodního, kulturního, vědeckého života a života v oblasti turistiky přijímajícího státu a v podávání zpráv o tom vládě vysílajícího státu a informací zainteresovaným osobám.

Článek 15

Výkon konzulárních funkcí

1) Konzulární úředník je oprávněn vykonávat v konzulárním obvodu v souladu s právními předpisy přijímajícího státu konzulární funkce uvedené v této úmluvě.

2) Konzulární úředník může se souhlasem přijímajícího státu vykonávat konzulární funkce i mimo konzulární obvod.

Článek 16

Spojení s orgány přijímajícího státu

Konzulární úředníci se mohou při výkonu svých funkcí obracet na:

- a) příslušné místní orgány svého konzulárního obvodu;
- b) příslušné ústřední orgány, pokud je to dovoleno zákony, předpisy a zvyklostmi přijímajícího státu nebo příslušnými mezinárodními smlouvami.

Článek 17

Registrace státních občanů vysílajícího státu

Konzulární úředník je oprávněn registrovat státní občany vysílajícího státu, kteří mají trvalé nebo přechodné bydliště v jeho konzulárním obvodu.

Článek 18

Vydávání pasů a víz

1) Konzulární úředník je oprávněn v souladu s právními předpisy vysílajícího státu vydávat, prodlužovat, měnit, rušit, odnímat nebo zadržovat cestovní doklady státních občanů vysílajícího státu.

2) Konzulární úředník je oprávněn vydávat příslušná víza osobám, které si přeji cestovat do vysílajícího státu, a prodlužovat nebo rušit jejich platnost.

Článek 19

Notářské funkce

1) Konzulární úředník je oprávněn vykonávat na konzulárním úřadě, v bytě státního občana vysílajícího státu, na palubě letadla nebo lodi vysílajícího státu následující funkce, pokud to není v rozporu se zákony a předpisy přijímajícího státu:

- a) sepisovat, přijímat a ověřovat prohlášení státních občanů vysílajícího státu a smlouvy mezi nimi,
- b) sepisovat, osvědčovat a přijímat do úschovy zá-

věti a jiné listiny státních občanů vysílajícího státu,

- c) překládat a ověřovat všechny listiny a dokumenty vydané úřady vysílajícího státu nebo přijímajícího státu a ověřovat překlady, kopie, opisy a výpisy z těchto dokumentů,
- d) ověřovat podpisy státních občanů vysílajícího státu,
- e) přijímat do úschovy doklady, listiny, peníze, cennosti a jiný movitý majetek, který patří státním občanům vysílajícího státu nebo je jim určen.

2) Za podmínek stanovených v odstavci 1 tohoto článku mají listiny a dokumenty uvedené v tomto odstavci stejnou platnost v přijímajícím státě jako listiny a dokumenty ověřené příslušným orgánem tohoto státu.

Článek 20

Funkce ve věcech osobního stavu

1) Konzulární úředník je v rozsahu stanoveném právními předpisy vysílajícího státu oprávněn:

- a) uzavírat manželství, popřípadě registrovat rozvod mezi státními občany vysílajícího státu a vydávat o tom příslušné doklady;
- b) obstarávat rodné a úmrtní listy a jiné doklady týkající se státních občanů vysílajícího státu a kopie těchto dokladů;
- c) přijímat prohlášení týkající se rodinných poměrů státních občanů vysílajícího státu;
- d) přijímat žádosti a prohlášení ve věcech státního občanství státních občanů vysílajícího státu a vydávat příslušné doklady.

2) Příslušné orgány přijímajícího státu budou bezodkladně a bezplatně na žádost zasílat konzulárnímu úřadu opisy a výpisy z matrik týkající se státních občanů vysílajícího státu.

Článek 21

Funkce ve věcech dědických

1) Příslušný orgán přijímajícího státu bezodkladně uvědomí konzulární úřad vysílajícího státu o úmrtí jeho státního občana na území přijímajícího státu a zašle mu bezplatně úmrtní list a poskytne mu dostupné informace o dědictví, dědicích a závěti, jakmile jsou k dispozici. V případě, že státní občan vysílajícího státu zanechal majetek ve třetím státě, příslušné orgány přijímajícího státu, jestliže se o tom dovědí, uvědomí konzulární úřad vysílajícího státu.

2) Jestliže na území přijímajícího státu dědictví připadne dědici nebo oprávněnému účastníku, který je státním občanem vysílajícího státu, příslušné orgány přijímajícího státu o tom bezodkladně uvědomí konzulární úřad vysílajícího státu.

3) Příslušný orgán přijímajícího státu uvědomí konzulární úřad vysílajícího státu o opatřeních přijatých k zajištění a správě dědictví zanechaného na území přijímajícího státu zemřelým státním občanem vysílajícího státu.

Konzulární úředník může přímo nebo prostřednictvím pověřeného zástupce poskytnout pomoc při provádění opatření zajišťujících práva státních občanů vysílajícího státu na dědictví, včetně dohledu nad přepravou cenných věcí, která bude prováděna v souladu s právními předpisy přijímajícího státu.

4) Projednává-li se dědictví na území přijímajícího státu, movitostí nebo výtěžek z prodeje movitostí nebo nemovitostí, které případnou státnímu občanu vysílajícího státu, který je řádným účastníkem a dědicem a který nemá v přijímajícím státě trvalé bydliště a řízení se neúčastnil ani v něm nebyl zastoupen, budou po zaplacení dědických daní a poplatků a dědických dluhů předány konzulárnímu úřadu vysílajícího státu.

5) Jestliže státní občan vysílajícího státu zemře během přechodného pobytu v přijímajícím státě, všechny jeho osobní věci a peníze spolu s jejich seznamem budou, po zaplacení jeho dluhů, předány konzulárnímu úřadu, pokud tomu nebrání zákony a předpisy přijímajícího státu.

Článek 22

Funkce ve věcech opatrovnických

1) Konzulární úředník může převzít péči nad nezletilým nebo jiným státním občanem vysílajícího státu, který nemá způsobilost k právním úkonům, zvláště v případě, kdy se u těchto osob požaduje opatrovnictví a poručníctví.

2) Jakmile se orgány přijímajícího státu dozvědí o případech, kdy je třeba ustanovit poručníka nebo opatrovníka pro státního občana vysílajícího státu, písemně to oznámí příslušnému konzulárnímu úřadu.

3) V případě, kdy není zajištěna správa majetku nezletilých nebo osob nemajících plnou způsobilost k právním úkonům, může konzulární úředník požádat příslušné orgány přijímajícího státu o jmenování správce tohoto majetku a o provedení příslušných opatření.

Článek 23

Zastupování státních občanů vysílajícího státu před soudy a jinými orgány přijímajícího státu

1) Konzulární úředník má v souladu s právními předpisy přijímajícího státu právo zastupovat nebo činit opatření k zajištění vhodného zastoupení státních občanů vysílajícího státu před soudy a jinými orgány přijímajícího státu v případech, kdy vzhledem k nepřítomnosti nebo z jiných důvodů ne-

Jsou s to ujmout se včas hájení svých práv a zájmů. Totéž platí i pro právnické osoby vysílajícího státu.

2) Zastupování podle odstavce 1 tohoto článku končí, jakmile zastupované osoby jmenují své zmocněnce nebo si samy zajistí hájení svých práv a zájmů.

Článek 24

Doručování soudních a mimosoudních písemností a vyřizování dožádání

Konzulární úředníci jsou oprávněni doručovat soudní a mimosoudní písemnosti a vyřizovat soudní dožádání a dožádání jiných státních orgánů podle mezinárodních smluv, jimiž jsou obě smluvní strany vázány, nebo, pokud takové smlouvy neexistují, jiným způsobem, který je v souladu s právními předpisy přijímajícího státu.

Článek 25

Funkce týkající se námořní a říční dopravy

1) Konzulární úředník může ve svém konzulárním obvodu poskytnout pomoc lodím vysílajícího státu, jestliže se nacházejí ve vnitřních nebo teritoriálních vodách přijímajícího státu. Orgány přijímajícího státu mu na žádost poskytnou nezbytnou pomoc.

2) Konzulární úředník má právo na spojení s kapitánem, členy posádky a cestujícími na lodi. Může vstoupit na palubu lodi, kontrolovat dokumenty, včetně těch, které se týkají nákladu lodi, cesty a místa určení, a vyšetřovat události, k nimž došlo na palubě lodi. Je oprávněn činit opatření týkající se plavby a událostí na palubě lodi, pokud jsou v souladu se zákony a předpisy vysílajícího státu a nejsou v rozporu se zákony a předpisy přijímajícího státu.

3) Kapitán lodi a člen posádky, který ho zastupuje, má právo se bez zvláštního povolení spojit s konzulárním úředníkem.

4) Jestliže orgány přijímajícího státu mají v úmyslu provést prohlídku, vyšetřování nebo dozorovací opatření na palubě lodi vysílajícího státu, vyrozumí konzulárního úředníka předem tak, aby mohl být přítomen. Jestliže nemůže být přítomen, musí mu být zaslán podrobný protokol o provedení uvedených opatření.

5) V případě, že jde o neodkladná opatření nebo jsou-li opatření prováděna na žádost kapitána lodi, musí být o tom konzulární úředník bezodkladně informován.

6) Ustanovení odstavců 4 a 5 tohoto článku se nepoužijí, jde-li o celní, pohraniční a zdravotní kontrolu a rovněž o kontrolu lodních listin a kvalifikačních dokladů lodní posádky.

Článek 26

1) Jestliže loď vysílajícího státu ztroskotá, uvázne, je vržena na břeh nebo jinak poškozena ve

vnitřních nebo teritoriálních vodách přijímajícího státu, příslušné orgány přijímajícího státu o tom bezodkladně podají zprávu konzulárnímu úředníkovi a seznámí jej s tím, jaká opatření byla učiněna k záchraně a ochraně cestujících, posádky, nákladu a lodi.

2) Konzulární úředník může požádat příslušné orgány přijímajícího státu, aby učinily opatření k záchraně a ochraně cestujících, posádky, nákladu a lodi. Dojde-li k událostem uvedeným v odstavci 1 tohoto článku, příslušné orgány přijímajícího státu musí poskytnout konzulárnímu úředníkovi nezbytnou pomoc při přípravě a provedení příslušných opatření.

3) Jestliže provozovatel lodi, kapitán nebo jakákoliv oprávněná osoba na lodi nemůže učinit nezbytná opatření k udržování a správě lodi nebo jejího nákladu, může konzulární úředník učinit jménem majitele lodi ta opatření, která může činit přímo provozovatel lodi sám.

4) Ustanovení odstavce 3 tohoto článku se rovněž vztahují na jakýkoli předmět, který patří občanům vysílajícího státu a pochází z nákladu lodi vysílajícího státu nebo třetího státu, z věci, které byly nalezeny na pobřeží nebo v blízkosti pobřeží přijímajícího státu nebo které byly dopraveny do přístavu v konzulárním obvodu.

5) Poškozená loď, její náklad a palubní zásoby jsou osvobozeny od celních poplatků a daní, pokud nejsou vykládány k použití nebo spotřebě na území přijímajícího státu.

Článek 27

Funkce týkající se civilní letecké dopravy

Ustanovení článků 25 a 26 této úmluvy se přiměřeně použijí i na civilní letadla vysílajícího státu, není-li to v rozporu se zákony a předpisy přijímajícího státu.

Článek 28

Jiné konzulární funkce

Konzulární úředník může vykonávat i jiné konzulární funkce, které jsou mu svěřeny vysílajícím státem a které nejsou stanoveny touto úmluvou, za podmínky, že s tím přijímající stát předem souhlasí.

Článek 29

Konzulární poplatky a dávky

1) Konzulární úřad může za konzulární úkony vybírat na území přijímajícího státu poplatky a dávky stanovené zákony a předpisy vysílajícího státu.

2) Poplatky a dávky, uvedené v odstavci 1 tohoto článku, a stvrzenky o jejich zaplacení jsou osvobozeny od všech dávek a daní v přijímajícím státě.

HLAVA IV

VÝHODY, VÝSADY A IMUNITY

Článek 30

**Uspadnění práce konzulárního úřadu
a ochrana konzulárních úředníků**

1) Přijímající stát usnadní výkon funkcí konzulárního úřadu a konzulárních úředníků a učiní nezbytná opatření, aby mohli požívat výhod, výsad a imunit stanovených touto úmluvou.

2) Přijímající stát bude jednat s konzulárními úředníky vysílajícího státu s náležitou úctou a učiní všechna potřebná opatření k zajištění jejich osobní bezpečnosti, svobody a důstojnosti.

Článek 31

Používání státního znaku a státní vlajky

1) Na budově konzulárního úřadu a jeho vchodu mohou být umístěny státní znak vysílajícího státu a nápis s názvem konzulárního úřadu v jazyce vysílajícího a přijímajícího státu.

2) Státní vlajka vysílajícího státu může být vyvěšena na budově konzulárního úřadu, na rezidenci vedoucího konzulárního úřadu a na dopravních prostředcích používaných vedoucím konzulárního úřadu k služebním účelům.

3) Při výkonu práv daných tímto článkem bude konzulární úřad přihlížet k zákonům, předpisům a zvyklostem přijímajícího státu.

Článek 32

**Nabývání do vlastnictví, najímání a užívání
pozemků a budov vysílajícím státem**

1) V souladu se zákony a předpisy přijímajícího státu může vysílající stát nabývat do vlastnictví, najímat, stavět nebo užívat jiným způsobem stanoveným těmito zákony a předpisy budovy, části budov, včetně pozemků, pro potřeby konzulárního úřadu nebo pro ubytování členů konzulárního úřadu, kteří jsou státními občany vysílajícího státu.

2) Přijímající stát poskytne vysílajícímu státu při získávání pozemků a budov nebo částí budov pro účely uvedené v odstavci 1 veškerou potřebnou pomoc.

3) V případě výstavby budovy konzulárního úřadu, části budovy konzulárního úřadu nebo vedlejších budov, podle odstavce 1 tohoto článku, musí vysílající stát dodržet zákony a předpisy o stavbě a územním plánování a jiné podmínky uplatňované v příslušných oblastech.

Článek 33

Nedotknutelnost konzulárních místností

- 1) Konzulární místnosti jsou nedotknutelné.
- 2) Orgány přijímajícího státu nemohou vstupo-

vat do konzulárních místností leč se souhlasem vedoucího konzulárního úřadu, vedoucího diplomatické mise vysílajícího státu nebo osoby pověřené některým z nich.

3) Přijímající stát má zvláštní povinnost podniknout všechna přiměřená opatření k ochraně konzulárních místností proti každému napadení nebo poškození a aby bylo zabráněno rušení klidu nebo újmě na jejich důstojnosti.

4) Konzulární místnosti, jejich zařízení, majetek konzulárního úřadu a jeho dopravní prostředky nepodléhají žádné formě rekvizice pro účely národní obrany nebo veřejné potřeby.

Článek 34

**Daňové osvobození konzulárních místností
a bytů členů konzulárního úřadu
a movitého majetku**

1) Konzulární místnosti a byty členů konzulárního úřadu, jichž je vysílající stát nebo kterákoliv osoba jednající jeho jménem vlastníkem nebo nájemcem, jsou osvobozeny od všech celostátních, oblastních nebo místních daní a poplatků, s výjimkou poplatků vybíraných za poskytování služeb.

2) Osvobození uvedená v odstavci 1 tohoto článku se vztahují i na movitý majetek, jehož vlastníkem je vysílající stát nebo který se nachází v jeho užívání a který je určen ke konzulárním účelům.

Článek 35

Nedotknutelnost konzulárních archivů

Konzulární archivy jsou vždy a všude nedotknutelné.

Článek 36

Svoboda spojení

1) Přijímající stát povolí a bude chránit svobodu spojení konzulárního úřadu pro úřední účely.

Při spojení s vládou, diplomatickými misemi a ostatními konzulárními úřady vysílajícího státu, ať jsou kdekoliv, může konzulární úřad používat všech vhodných prostředků, včetně diplomatických a konzulárních kurýrů, diplomatických a konzulárních zavazadel, kódovaných nebo šifrovaných zpráv. Radiovou vysílací stanicí může však konzulární úřad zříditi a používat pouze se souhlasem přijímajícího státu.

2) Při použití veřejných spojovacích prostředků budou platit pro konzulární úřad stejné podmínky jako pro diplomatickou misi.

3) Úřední korespondence konzulárního úřadu a konzulární zavazadla jsou nedotknutelná a nemohou být otevřeny ani zabaveny. Konzulární zavazadlo musí být opatřeno zřetelným vnějším ozna-

čením své povahy. Může obsahovat pouze úřední korespondenci, dokumenty a předměty určené k úřední potřebě.

4) Konzulární kurýr musí být vybaven úřední listinou, označující jeho statut a počet zásilek tvořících konzulární zavazadlo. Konzulární kurýr bude státním občanem vysílajícího státu. Se souhlasem přijímajícího státu jím může být i státní občan přijímajícího státu nebo státní občan třetího státu mající trvalé bydliště v přijímajícím státě. Při výkonu svých funkcí požívá ochrany přijímajícího státu, požívá osobní nedotknutelnosti a nesmí být žádným způsobem zadržán, vzat do vazby ani nesmí být jinak omezena jeho osobní svoboda.

5) Konzulární zavazadlo může být svěřeno kapitánu lodi nebo civilního letadla přistávajícího na povoleném místě. Kapitán bude vybaven úřední listinou označující počet zásilek tvořících konzulární zavadlo. Nebude však považován za konzulárního kurýra.

Konzulární úředník může přímo a volně přebírat konzulární zavazadlo od kapitána lodi a letadla nebo mu ho předávat.

Článek 37

Spojení a styk s občany vysílajícího státu

1) Aby se usnadnil výkon konzulárních funkcí, týkajících se státních občanů vysílajícího státu:

- a) konzulární úředníci mají právo na spojení se státními občany vysílajícího státu a na přístup k nim. Státní občané vysílajícího státu mají stejné právo na spojení a styk s konzulárními úředníky vysílajícího státu,
- b) příslušné orgány přijímajícího státu budou neprodleně, nejpozději však do 3 dnů, informovat konzulární úřad vysílajícího státu o případech, kdy v jeho konzulárním obvodu státní občan vysílajícího státu byl zadržán, vzat do vazby nebo jehož osobní svoboda byla jinak omezena. Tyto orgány budou pomáhat státnímu občanu vysílajícího státu, který je zadržán, vzat do vazby nebo jehož osobní svoboda je jinak omezena, aby mohl navázat spojení se svým konzulárním úřadem,
- c) konzulární úředník má právo nejpozději do 7 dnů ode dne, kdy o to požádá příslušné orgány přijímajícího státu, navštívit státního občana vysílajícího státu, který je zadržán, vzat do vazby nebo jehož osobní svoboda je jinak omezena, aby s ním mohl hovořit a zajistit jeho právní zastoupení.

2) Práva uvedená v odstavci 1 tohoto článku budou vykonávána podle zákonů a předpisů přijímajícího státu, avšak za předpokladu, že zákony a předpisy umožní plně uskutečnění cílů, pro které byla práva podle tohoto článku poskytnuta.

Článek 38

Svoboda pohybu

Přijímající stát zajistí všem členům konzulárního úřadu svobodu pohybu a cestování na svém území s výjimkou oblastí, do nichž je přístup zakázán nebo omezen zákony a předpisy nebo upraven v souvislosti se státní bezpečností.

Článek 39

Nedotknutelnost konzulárních úředníků

Osoba konzulárního úředníka a jeho soukromé obydlí jsou nedotknutelné. Konzulární úředník nesmí být žádným způsobem vzat do vazby a nesmí být jinak omezena jeho osobní svoboda.

Článek 40

Vynětí konzulárních úředníků z jurisdikce

1) Konzulární úředník je vyňat z trestní jurisdikce přijímajícího státu. Je rovněž vyňat z jurisdikce občanskoprávní a správní s výjimkou případů, že jde o:

- a) žalobu týkající se soukromé nemovitosti;
- b) žalobu týkající se dědictví, v němž je konzulární úředník soukromou osobou;
- c) žalobu týkající se výkonu povolání a obchodní činnosti, kterou vykonává v přijímajícím státě vedle svých úředních funkcí;
- d) žalobu podanou třetí stranou týkající se škody vzniklé v přijímajícím státě z nehody způsobené vozidlem, lodí nebo letadlem.

2) Konzulární úředník nepodléhá exekučním opatřením s výjimkou případů uvedených v pododstavcích a), b), c), d) odstavce 1 tohoto článku, jestliže taková opatření mohou být provedena, aniž je porušena nedotknutelnost jeho osoby a soukromého obydlí.

3) Ustanovení odstavců 1 a 2 tohoto článku se vztahují také na rodinné příslušníky konzulárních úředníků, jestliže jsou státními občany vysílajícího státu a nemají v přijímajícím státě trvalé bydliště.

4) Vynětí konzulárního úředníka z jurisdikce přijímajícího státu neznamená jeho vynětí z jurisdikce státu vysílajícího.

Článek 41

Vynětí konzulárních zaměstnanců z jurisdikce

1) Konzulární zaměstnanci nepodléhají trestní jurisdikci přijímajícího státu. Občanskoprávní a správní jurisdikci přijímajícího státu nepodléhají, pokud jde o výkon jejich úředních funkcí.

2) Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se však nevztahují na občanskoprávní řízení:

- a) vyplývající ze smlouvy uzavřené konzulárním zaměstnancem, kterou výslovně nebo zřejmě nesjednal jakožto zástupce vysílajícího státu, nebo
- b) zahájené třetí stranou v případě škody vzniklé v přijímajícím státě z nehody způsobené motorovým vozidlem, lodí nebo letadlem.

Článek 42

Povinnost podat svědectví

1) Konzulární úředník není povinen vypovídat jako svědek.

2) Konzulární zaměstnanci nebo členové služebního personálu mohou být vyzváni, aby se dostavili jako svědci během soudního nebo správního řízení. Konzulární zaměstnanec nebo člen služebního personálu nesmí, s výjimkou případů uvedených v odstavci 3 tohoto článku, odmítnout podat svědectví.

3) Konzulární zaměstnanci nebo členové služebního personálu nemají povinnost podávat svědectví týkající se věcí spojených s výkonem svých funkcí nebo předkládat úřední korespondenci a dokumenty těchto věcí se týkající.

Článek 43

Vynětí z registrace cizinců a povolení k pobytu

1) Členové konzulárního úřadu a jejich rodinní příslušníci jsou vyňati ze všech povinností uložených zákony a předpisy přijímajícího státu, týkajících se registrace cizinců a povolení k pobytu.

2) Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se však nevztahuje na konzulární zaměstnance a členy služebního personálu, kteří nejsou stálými zaměstnanci vysílajícího státu anebo kteří vykonávají soukromou výdělečnou činnost v přijímajícím státě, a na jejich rodinné příslušníky.

Článek 44

Vynětí ze sociálního zabezpečení

1) Členové konzulárního úřadu a jejich rodinní příslušníci jsou, pokud jde o služby, které vykonávají pro vysílající stát, vyňati z ustanovení o sociálním zabezpečení, která platí v přijímajícím státě.

2) Vynětí uvedené v odstavci 1 tohoto článku nevyklučuje dobrovolnou účast na systému sociálního zabezpečení přijímajícího státu za předpokladu, že účast na něm přijímající stát dovoluje.

Článek 45

Osvobození od zdanění

Konzulární úředníci, konzulární zaměstnanci, jejich rodinní příslušníci a členové služebního personálu jsou v přijímajícím státě osvobozeni od všech

daní a poplatků, a to celostátních, oblastních nebo místních, týkajících se osob a věcí, s výjimkou následujících případů:

- a) nepřímých daní, jež bývají obvykle zahrnuty do ceny zboží nebo služeb;
- b) daní a poplatků ze soukromých nemovitostí na území přijímajícího státu s výhradou ustanovení článku 34;
- c) pozůstalostních nebo dědických poplatků z převodu majetku vybíraných přijímajícím státem s výhradou ustanovení článku 48 odst. 2;
- d) daní a poplatků ze soukromého příjmu, který má svůj pramen v přijímajícím státě;
- e) poplatků vybíraných za poskytování zvláštních služeb;
- f) registračních, soudních, listinných, hypotečních a kolkovaných poplatků s výhradou ustanovení článku 34.

Článek 46

Osvobození od cla a celní kontroly

1) Přijímající stát bude ve shodě se svými zákony a předpisy povolovat dovoz a poskytovat osvobození od všech celních dávek, daní a s tím souvisejících poplatků, kromě poplatků za skladování, přepravu a podobné služby;

- a) u předmětů určených pro úřední potřebu konzulárního úřadu, včetně motorových vozidel;
- b) u předmětů určených pro osobní potřebu konzulárních úředníků a jejich rodinných příslušníků, včetně motorových vozidel. Předměty určené pro spotřebu nesmí přesáhnout množství nutné pro přímou spotřebu příslušných osob.

2) Konzulární zaměstnanci a členové služebního personálu budou požívat výsad a osvobození uvedených v pododstavci b) odstavce 1 tohoto článku, pokud jde o předměty dovezené v době jejich prvního nástupu na konzulární úřad.

3) Osobní zavazadla, která přivezou konzulární úředníci a jejich rodinní příslušníci, jsou osvobozena od prohlídky. Mohou být prohlédnuta pouze v případě, že jsou vážné důvody k domněnce, že obsahují jiné předměty, než uvedené v pododstavci b) odstavce 1 tohoto článku nebo předměty, jejichž dovoz nebo vývoz je zakázán zákony a předpisy přijímajícího státu nebo na které se vztahují jeho zákony a předpisy o karanténě. Uvedená prohlídka bude provedena pouze v přítomnosti konzulárního úředníka nebo jeho rodinného příslušníka.

Článek 47

Osvobození od služeb a povinností

Přijímající stát osvobodí členy konzulárního úřadu a jejich rodinné příslušníky od všech osobních a veřejných služeb a prací a od všech vojenských povinností.

Článek 48

Majetek člena konzulárního úřadu nebo jeho rodinného příslušníka

Přijímající stát v případě smrti člena konzulárního úřadu nebo jeho rodinného příslušníka:

- a) povolí vývoz movitého majetku zemřelého s výjimkou majetku, který byl získán v přijímajícím státě a jehož vývoz byl v době jeho smrti zakázán,
- b) nebude vybírat celostátní, oblastí, místní pozůstalostní nebo dědické daně a poplatky a poplatky z převodu majetku, pokud jde o movitý majetek, který patřil členu konzulárního úřadu, nebo jeho rodinnému příslušníku, který zemřel na území přijímajícího státu.

Článek 49

Zvláštní ustanovení o výhodách, výsadách a imunitách

1) Ustanovení této úmluvy o výhodách, výsadách a imunitách se nevztahují na konzulárního zaměstnance nebo člena služebního personálu, který je státním občanem přijímajícího státu nebo státním občanem vysílajícího státu majícím trvalé bydliště v přijímajícím státě, nebo je státním občanem třetího státu.

2) Rodinní příslušníci konzulárního zaměstnance nebo člena služebního personálu, pokud nejsou státními občany přijímajícího státu nebo státními občany vysílajícího státu majícími trvalé bydliště v přijímajícím státě nebo státními občany třetího státu nebo nevykonávají soukromé výdělečné povolání, požívají výsad a imunit, které jsou poskytovány podle této úmluvy konzulárnímu zaměstnanci nebo členu služebního personálu.

3) Přijímající stát bude vykonávat svoji jurisdikci nad osobami uvedenými v odstavcích 1 a 2 tohoto článku tak, aby nezasahoval do výkonu funkcí konzulárního úřadu.

HLAVA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 50

Zachovávání zákonů a předpisů přijímajícího státu

1) Bez újmy na výsadách a imunitách všech osob požívajících takových výsad a imunit je jejich povinností dbát zákonů a předpisů přijímajícího státu. Mají rovněž povinnost nevměšovat se do vnitřních záležitostí přijímajícího státu.

Zplnomocněný zástupce
Československé socialistické
republiky:

Ing. Bohuslav Chňoupek v. r.

2) Přijímající stát zabezpečí ochranu konzulárních místností.

3) Konzulární úřad, členové konzulárního úřadu a jejich rodinní příslušníci budou dodržovat zákony a předpisy přijímajícího státu týkající se pojištění vozidel, která vlastní nebo jsou jimi užívána.

Článek 51

Výkon konzulárních funkcí diplomatickými mise

1) Ustanovení této úmluvy se přiměřeně vztahují na výkon konzulárních funkcí členy diplomatické mise vysílajícího státu v přijímajícím státě.

2) Jména členů diplomatické mise pověřených prací v konzulárních odděleních nebo jinak pověřených výkonem konzulárních funkcí mise je nutno oznamovat ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu nebo orgánu určenému tímto ministerstvem.

3) Při výkonu konzulárních funkcí se může diplomatická mise obracet:

- a) na místní orgány v konzulárním obvodu;
- b) na příslušné ústřední orgány, pokud je to dovoleno zákony, předpisy a zvyklostmi přijímajícího státu nebo příslušnými mezinárodními smlouvami.

4) Výsady a imunity členů diplomatické mise uvedených v odstavci 1 tohoto článku se budou i nadále spravovat pravidly mezinárodního práva týkajícími se diplomatických styků.

Článek 52

Ustanovení této úmluvy, která se týká státních občanů vysílajícího státu, se vztahují rovněž na jeho právnické osoby.

Článek 53

Ratifikace

Tato úmluva podléhá ratifikaci a ratifikační listiny budou vyměněny v Praze.

Článek 54

Platnost a výpověď

Tato úmluva vstoupí v platnost třicátého dne po dni výměny ratifikačních listin. Zůstane v platnosti až do uplynutí šesti měsíců ode dne, kdy jedna ze smluvních stran sdělí druhé smluvní straně v písemné formě svůj úmysl úmluvu vypovědět.

Dáno dne 11. září 1988 v Pchjongjangu ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a korejském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Zplnomocněný zástupce
Korejské lidově demokratické
republiky:

Kim Jong-nam v. r.

97

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 13. července 1989

**o Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou
a Čínskou lidovou republikou**

Dne 5. září 1988 byla v Pekingu podepsána Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Čínskou lidovou republikou.

S Úmluvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a prezident Československé socialistické republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 5. června 1989.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 54 odst. 1 dnem 5. července 1989. Tímto dnem pozbyla platnosti Konzulární smlouva mezi Československou republikou a Čínskou lidovou republikou ze dne 7. května 1960, vyhlášená č. 69/1961 Sb.

České znění Úmluvy se vyhláší současně.

Ministr:

JUDr. **Johanes v. r.****KONZULÁRNÍ ÚMLUVA**

mezi

Československou socialistickou republikou

a

Čínskou lidovou republikou

Československá socialistická republika a Čínská lidová republika

vedeny společným cílem udržovat, posilovat a prohlubovat vzájemné vztahy v duchu přátelství a spolupráce, na základě respektování svrchovanosti, rovnosti, vzájemné výhodnosti a nevměšování do vnitřních záležitostí,

vycházejíce z vědomí nezbytnosti novelizace

Konzulární smlouvy mezi Československou republikou a Čínskou lidovou republikou podepsané oběma zeměmi v Praze dne 7. května 1960,

v zájmu dalšího rozvoje svých konzulárních styků za účelem ochrany národních práv a zájmů obou států a práv a zájmů svých občanů

rozhodly se uzavřít tuto úmluvu a dohodly se takto:

HLAVA I

DEFINICE

Článek 1

Definice

Pro účely této úmluvy mají následující výrazy tento význam:

- 1) „konzulární úřad“ je generální konzulát, konzulát, vicekonzulát nebo konzulární jednatelství;
- 2) „konzulární obvod“ je území určené konzulárnímu úřadu k výkonu konzulárních funkcí;
- 3) „vedoucí konzulárního úřadu“ je osoba pověřená vysílajícím státem vedením konzulárního úřadu;
- 4) „konzulární úředník“ je každá osoba, včetně vedoucího konzulárního úřadu, pověřená výkonem konzulárních funkcí;
- 5) „konzulární zaměstnanec“ je každá osoba, která vykonává administrativní nebo technické práce na konzulárním úřadě;
- 6) „člen služebního personálu“ je každá osoba, která vykonává služební práce na konzulárním úřadě;
- 7) „členové konzulárního úřadu“ jsou konzulární úředníci, konzulární zaměstnanci a členové služebního personálu;
- 8) „člen soukromého personálu“ je osoba zaměstnaná v soukromých službách člena konzulárního úřadu;
- 9) „rodinní příslušníci“ jsou manžel, děti a rodiče člena konzulárního úřadu, kteří s ním žijí ve společné domácnosti;
- 10) „konzulární místnosti“ jsou budovy nebo části budov a pozemky k nim příslušející používané výlučně pro účely konzulárního úřadu, bez ohledu na to, kdo je jejich vlastníkem;
- 11) „konzulární archívy“ jsou veškeré listiny, dokumenty, korespondence, telegramy, knihy, pečeti, filmy, záznamové pásky, rejstříky, kódy a šifry, kartotéky konzulárního úřadu spolu s kteroukoliv částí zařízení určenou pro jejich ochranu a uložení;
- 12) „státní občan vysílajícího státu“ je každá fyzická osoba mající státní občanství vysílajícího státu a tam, kde to přichází v úvahu, také právnická osoba;
- 13) „loď vysílajícího státu“ je každá loď plující pod vlajkou vysílajícího státu v souladu s jeho právním řádem, s výjimkou vojenských lodí;
- 14) „letadlo vysílajícího státu“ je každé letadlo, které je registrováno v tomto státě v souladu s jeho zákony a právními předpisy a které nese jeho označení, s výjimkou vojenských letadel.

HLAVA II

KONZULÁRNÍ STYKY VŠEOBECNĚ

Článek 2

Zřízení konzulárního úřadu

1. Vysílající stát může zřídit konzulární úřad na území přijímajícího státu jen se souhlasem tohoto státu.

2. Sídlo konzulárního úřadu, jeho klasifikace a konzulární obvod, jakož i jejich jakékoliv změny, jsou určovány vysílajícím státem a podléhají souhlasu přijímajícího státu.

3. Předchozího výslovného souhlasu přijímajícího státu je zapotřebí též k zřízení úřadovny tvořící část konzulárního úřadu, umístěné mimo sídlo tohoto úřadu.

Článek 3

Jmenování a přijetí vedoucího konzulárního úřadu

1. Vysílající stát předá diplomatickou cestou přijímajícímu státu patent o jmenování vedoucího konzulárního úřadu. Tento patent musí osvědčovat plné jméno, kategorii a třídu vedoucího konzulárního úřadu, sídlo konzulárního úřadu a konzulární obvod.

2. Přijímající stát, poté co obdrží patent o jmenování vedoucího konzulárního úřadu, v co nejkratší době udělí exequatur. Pokud odmítne poskytnout exequatur, není povinen sdělovat důvody takového odmítnutí.

3. Vedoucí konzulárního úřadu může po udělení exequatur vykonávat své funkce. Před obdržetím exequatur může vykonávat své funkce prozatímně se souhlasem přijímajícího státu podle ustanovení této úmluvy.

4. Po přijetí vedoucího konzulárního úřadu přijímajícím státem nebo poté, co mu bylo povoleno vykonávat své funkce prozatímně, přijímající stát bezodkladně vyrozumí příslušné orgány konzulárního obvodu a přijme všechna nezbytná opatření, aby vedoucí konzulárního úřadu mohl vykonávat své funkce a požívat práv, výhod, výsad a imunit zakotvených v této úmluvě.

Článek 4

Dočasný výkon funkcí vedoucího konzulárního úřadu

1. Jestliže z jakéhokoliv důvodu není vedoucí konzulárního úřadu s to vykonávat své funkce nebo jeho místo je dočasně uprázděno, může vysílající stát určit konzulárního úředníka tohoto úřadu nebo jiného konzulárního úřadu v přijímajícím státě nebo člena diplomatického personálu své diplomatické mise v přijímajícím státě jako dočasněho vedoucího konzulárního úřadu. Vysílající stát oznámí předem přijímajícímu státu plné jméno a dosa-

vadní zařazení dočasného vedoucího konzulárního úřadu.

2. Dočasný vedoucí konzulárního úřadu může prozatímně jednat jako vedoucí konzulárního úřadu a požívá stejných práv, výhod, výsad a imunit, které tato úmluva poskytuje vedoucímu konzulárního úřadu.

3. Člen diplomatického personálu určený jako dočasný vedoucí konzulárního úřadu i nadále požívá diplomatických výsad a imunit.

Článek 5

Oznámení o jmenování, příjezdu a odjezdu

Vysílající stát oznamuje v přiměřené lhůtě písemně příslušnému orgánu přijímajícího státu následující:

- 1) plné jméno a zařazení členů konzulárního úřadu, jejich příjezd a jejich definitivní odjezd nebo ukončení jejich funkcí stejně jako jakékoliv změny jejich funkcí během jejich služby na konzulárním úřadě;
- 2) plné jméno, státní občanství, příjezd a definitivní odjezd rodinného příslušníka člena konzulárního úřadu a skutečnost, že jakákoliv osoba se stane, nebo přestane být takovým rodinným příslušníkem člena konzulárního úřadu;
- 3) plné jméno, státní občanství, pracovní náplň, příjezd a definitivní odjezd člena soukromého personálu, případně nástup a skončení jeho služby;
- 4) počátek a ukončení zaměstnání konzulárního zaměstnance nebo člena služebního personálu konzulárního úřadu, který je státním občanem přijímajícího státu nebo v něm má trvalý pobyt;

Článek 6

Průkazky

Příslušné orgány přijímajícího státu vydají v souladu se svými předpisy členům konzulárního úřadu a jejich rodinným příslušníkům odpovídající průkazky, s výjimkou těch osob, které jsou státními občany přijímajícího státu, nebo v něm mají trvalý pobyt.

Článek 7

Státní občanství členů konzulárního úřadu a soukromého personálu

1. Konzulárním úředníkem může být pouze státní občan vysílajícího státu, který nemá trvalý pobyt v přijímajícím státě.

2. Konzulárním zaměstnancem nebo členem služebního personálu nebo soukromého personálu konzulárního úřadu může být buď občan vysílajícího státu, nebo občan přijímajícího státu, nebo, se souhlasem přijímajícího státu, i státní občan třetího státu.

Článek 8

Osoby prohlášené za non grata

1. Přijímající stát může kdykoliv oznámit diplomatickou cestou vysílajícímu státu, že konzulární úředník je persona non grata, nebo že kterýkoliv jiný člen konzulárního úřadu je nepřijatelný. V takovém případě vysílající stát buďto takovou osobu odvolá, nebo ukončí její funkce na konzulárním úřadě.

2. Jestliže vysílající stát opomene v přiměřené době vyhovět svým povinnostem podle odstavce 1 tohoto článku, může přijímající stát podle povahy případu buďto odvolat exequatur příslušné osoby, nebo ji přestat považovat za člena konzulárního úřadu.

3. V případech uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku není přijímající stát povinen sdělit vysílajícímu státu důvody svého rozhodnutí.

Článek 9

Skončení funkcí člena konzulárního úřadu

Funkce člena konzulárního úřadu končí mezi jiným:

- 1) oznámením vysílajícího státu přijímajícímu státu, že funkce člena konzulárního úřadu skončily;
- 2) odvoláním exequatur;
- 3) oznámením přijímajícího státu vysílajícímu státu, že přijímající stát ho přestal považovat za člena konzulárního úřadu.

HLAVA III

KONZULÁRNÍ FUNKCE

Článek 10

Základní konzulární funkce

Konzulární funkce záleží zejména:

- 1) v ochraně práv a zájmů vysílajícího státu a jeho státních občanů v přijímajícím státě;
- 2) v podpoře rozvoje hospodářských, obchodních, vědeckotechnických, kulturních, školských a turistických styků mezi vysílajícím státem a přijímajícím státem a v jiném rozvíjení jejich přátelských styků a spolupráce;
- 3) v zjišťování všemi zákonnými prostředky v přijímajícím státě stavu v oblasti hospodářské, obchodní, vědeckotechnické, kulturní, školské, turistické a v jiných oblastech a v podávání o tom zpráv vládě vysílajícího státu.

Článek 11

Funkce ve věcech osobního stavu

1. Konzulární úředník je oprávněn:

- 1) přijímat žádosti a prohlášení týkající se státního občanství a vydávat příslušné doklady;
- 2) registrovat státní občany vysílajícího státu, kteří mají trvalé nebo přechodné bydliště v jeho konzulárním obvodu;
- 3) registrovat narození a úmrtí státních občanů vysílajícího státu a obstarávat rodné a úmrtní listy;
- 4) uzavírat manželství mezi státními občany vysílajícího státu a vydávat o tom příslušné doklady;
- 5) přijímat prohlášení týkající se rodinných poměrů a obstarávat doklady o osobním stavu státních občanů vysílajícího státu.

2. Příslušné orgány přijímajícího státu budou co možno nejdříve na žádost zasílat konzulárnímu úřadu opisy a výpisy z matrik týkající se státních občanů vysílajícího státu.

Článek 12

Pasy a víza

Konzulární úředník je oprávněn:

- 1) vydávat, prodlužovat, měnit, rušit, odnímat nebo zadržovat pasy a jiné cestovní doklady státních občanů vysílajícího státu;
- 2) vydávat příslušná víza osobám, které si přeji cestovat do vysílajícího státu nebo jím projíždět, měnit a rušit jejich platnost.

Článek 13

Notářské a ověřovací funkce

1. Konzulární úředník je oprávněn vykonávat na konzulárním úřadu, v bytě státního občana vysílajícího státu, na palubě letadla nebo lodi vysílajícího státu, není-li to v rozporu se zákony a právními předpisy přijímajícího státu, následující funkce:

- 1) přijímat, sepisovat, osvědčovat, překládat a ověřovat listiny státních občanů vysílajícího státu, za předpokladu, že se nejedná o listiny zakládající nebo převádějící právo na nemovitosti na území přijímajícího státu;
- 2) sepisovat, ověřovat nebo přijímat do úschovy závětí nebo jiné listiny o jednostranných právních aktech učiněných státními občany vysílajícího státu v souladu se zákony jejich země;
- 3) ověřovat podpisy státních občanů vysílajícího státu;
- 4) ověřovat podpisy a pečete na listinách vydaných orgány vysílajícího státu nebo přijímajícího státu a osvědčovat kopie, překlady těchto dokumentů nebo výpisy z nich;
- 5) ověřovat osvědčení původu a obchodní účty zboží vyváženého z přijímajícího státu nebo jiné podobné dokumenty;
- 6) vykonávat jiné notářské funkce svěřené vysílajícím státem.

2. Při použití v přijímajícím státě mají listiny vystavené, osvědčené nebo ověřené konzulárním úředníkem v souladu s ustanoveními odstavce 1 tohoto článku stejnou právní platnost jako listiny vystavené, osvědčené nebo ověřené příslušnými orgány přijímajícího státu.

Článek 14

Pomoc státním občanům vysílajícího státu

Konzulární úředník je oprávněn přijímat nebo brát do dočasné úschovy peníze, cennosti a doklady státních občanů vysílajícího státu a jiný jejich movitý majetek za předpokladu, že to není v rozporu se zákony a právními předpisy přijímajícího státu.

Článek 15

Spojení se státními občany vysílajícího státu

1. Konzulární úředník má právo na spojení s kterýmkoliv státním občanem vysílajícího státu v konzulárním obvodu a na přístup k němu. Státní občané vysílajícího státu mají stejné právo, pokud jde o spojení s konzulárními úředníky vysílajícího státu a přístup k nim.

2. Příslušné orgány přijímajícího státu budou co možno nejdříve, nejpozději však do 7 dnů, informovat konzulární úřad o případech, kdy v jeho konzulárním obvodu byl těmito orgány zadržen, zatčen nebo jakkoli jinak zbaven svobody státní občan vysílajícího státu. Rovněž každou zprávu, kterou určil pro konzulární úřad takový státní občan, doručí uvedené orgány neprodleně. Tyto orgány musí neprodleně informovat osobu, které se to týká, o jejích právech, jež má podle tohoto ustanovení.

3. Konzulární úředník má právo navštívit státního občana vysílajícího státu, který je zadržen, zatčen nebo jakkoli jinak zbaven svobody, aby s ním mohl hovořit nebo být ve spojení a mohl zajistit pro něj právní pomoc. Příslušné orgány přijímajícího státu umožní návštěvu tohoto státního občana konzulárním úředníkem co možno nejdříve, nejpozději však do 15 dnů od podání žádosti.

4. Konzulární úředník má právo navštěvovat státního občana vysílajícího státu, který je ve výkonu trestu odnětí svobody.

5. Při výkonu funkcí uvedených v tomto článku je konzulární úředník povinen dodržovat příslušné zákony a právní předpisy přijímajícího státu. Avšak provádění těchto zákonů a právních předpisů přijímajícího státu nesmí omezovat výkon práv uvedených v tomto článku.

Článek 16

Poručnictví a opatrovnictví

1. Příslušné orgány přijímajícího státu oznámí písemně konzulárnímu úřadu, je-li v konzulárním

obvodu zapotřebí poručníka nebo opatrovníka pro státního občana vysílajícího státu (včetně nezletilých státních občanů), který nemá způsobilost nebo má omezenou způsobilost jednat svým jménem.

2. Konzulární úředník je oprávněn, v rozsahu dovoleném zákony a právními předpisy přijímajícího státu, chránit práva a zájmy státních občanů vysílajícího státu (včetně nezletilých státních občanů), kteří nemají způsobilost nebo mají omezenou způsobilost jednat svým jménem, a tam, kde je to nutné, doporučit poručníka nebo opatrovníka dotčeným osobám, dohlížet na činnost týkající se poručnictví nebo opatrovnictví a také převzít péči nad uvedenými státními občany.

Článek 17

Zastupování státních občanů vysílajícího státu před soudy a jinými orgány přijímajícího státu

1. V souladu s právními předpisy přijímajícího státu má konzulární úředník právo zastupovat nebo činit opatření k zajištění příslušného zastoupení státních občanů vysílajícího státu před soudy nebo jinými orgány přijímajícího státu v případech, kdy vzhledem k nepřítomnosti nebo z jiných důvodů nejsou tito občané s to ujmout se včas hájení svých práv a zájmů.

2. Zastupování podle odstavce 1 tohoto článku končí, jakmile zastupované osoby jmenují svého zmocněnce nebo si samy zajistí hájení svých práv a zájmů.

Článek 18

Funkce ve věcech dědických

1. Příslušný orgán přijímajícího státu uvědomí konzulární úřad co možno nejdříve, dozví-li se o úmrtí státního občana vysílajícího státu v přijímajícím státě, a zašle mu úmrtní list nebo jakoukoliv jinou listinu osvědčující úmrtí a poskytne mu dostupné informace o dědictví, dědicích a závěti, jakmile jsou k dispozici.

2. Jestliže zesnulý státní občan vysílajícího státu zanechá majetek v přijímajícím státě a nejsou-li v přijímajícím státě ani dědic ani vykonavatel závěti, příslušné orgány přijímajícího státu bezodkladně poskytnou konzulárnímu úřadu odpovídající informaci o majetku, včetně majetku zesnulého státního občana ve třetí zemi.

3. V případě uvedeném v odstavci 2 tohoto článku příslušný orgán přijímajícího státu uvědomí konzulární úřad vysílajícího státu o opatřeních přijatých k zajištění a správě dědictví zanechaného na území přijímajícího státu zemřelým státním občanem vysílajícího státu. Konzulární úředník může přímo nebo prostřednictvím pověřeného zástupce poskytnout pomoc při provádění opatření zajišťujících práva státních občanů vysílajícího státu na

dědictví. Konzulární úředník má právo být přítomen při soupisu a pečetení zmíněného majetku příslušnými orgány přijímajícího státu.

4. Jestliže je v přijímajícím státě státní občan vysílajícího státu oprávněn jako dědic nebo odkazovník sdědit nebo obdržet majetek nebo odkázaný dar od zůstavitele jakéhokoliv státního občanství a není na území přijímajícího státu, příslušné orgány přijímajícího státu uvědomí konzulární úřad o takovém obdržení dědictví, majetku nebo odkázaného daru zmíněným státním občanem.

5. V případě, kdy státní občan vysílajícího státu má právo nebo uplatňuje nárok na dědictví majetku v přijímajícím státě a jestliže ani on, ani jeho zástupce nemůže být přítomen dědickému řízení, konzulární úředník je oprávněn sám, nebo prostřednictvím osoby jím zmocněné zastupovat státního občana před soudem nebo jiným příslušným orgánem přijímajícího státu.

6. Konzulární úředník je oprávněn v přijímajícím státě přijmout jménem státního občana vysílajícího státu, který nemá v přijímajícím státě trvalý pobyt, jakéhokoliv dědictví nebo odkázaný dar, který zmíněnému státnímu občanu přísluší po zaplacení všech dluhů, poplatků za dědictví nebo odkázaný dar a daní, a předá toto dědictví nebo odkázaný dar tomuto státnímu občanu.

7. Jestliže státní občan vysílajícího státu, který nemá trvalý pobyt v přijímajícím státě, zemře během svého přechodného pobytu v přijímajícím státě nebo v době, kdy jím projíždí, a v přijímajícím státě není jeho příbuzný, nebo zákonný zástupce, je konzulární úředník oprávněn převzít všechny dokumenty, peníze a osobní věci, které patřily zesnulému státnímu občanu, aby je předal jeho dědic, vykonavatel jeho závěti nebo jiným osobám oprávněným přijmout majetek.

Článek 19

Pomoc lodím vysílajícího státu

1. Konzulární úředník je oprávněn poskytovat pomoc lodím vysílajícího státu, které se nacházejí ve vnitřních vodách nebo teritoriálním moři přijímajícího státu, stejně jako jejich kapitánům a členům posádky a také:

- 1) vstoupit na palubu lodi poté, co byl lodi povolen vstup do přístavu, a vyslechnout kapitána nebo člena posádky v záležitostech týkajících se lodi, jejího nákladu a cesty;
- 2) vyšetřovat, aniž by tím byla dotčena pravomoc příslušných orgánů přijímajícího státu, jakoukoliv událost, k níž došlo během plavby;
- 3) řešit spory mezi kapitánem a posádkou;
- 4) přijímat návštěvy kapitána nebo členů posádky a tam, kde je to nutné, učinit opatření pro

zajištění lékařské péče o ně nebo pro jejich návrat domů;

5) přijímat, kontrolovat, vyhotovovat, podepisovat nebo ověřovat listiny týkající se lodí, jejího nákladu a cesty;

6) vyřizovat jiné záležitosti týkající se lodí, které jsou mu svěřeny příslušnými orgány vysílajícího státu.

2. Orgány přijímajícího státu na žádost konzulárního úředníka poskytnou nezbytnou pomoc.

3. Kapitán lodi nebo členové posádky se mohou spojit s konzulárním úředníkem, mohou také bez zvláštního povolení navštívit konzulární úřad za předpokladu, že to není v rozporu se zákony a právními předpisy přijímajícího státu, týkajícími se správy přístavu a cizinců.

Článek 20

Ochrana v případě donucovacích opatření proti lodí vysílajícího státu

1. Jestliže soudy nebo jiné příslušné orgány přijímajícího státu mají v úmyslu přijmout donucovací opatření nebo zahájit oficiální vyšetřování ve vztahu k lodí vysílajícího státu nebo na její palubě, vyrozumí konzulární úřad předem tak, aby konzulární úředník nebo jeho zástupce mohl být přítomen při přijímání opatření. Jestliže je záležitost naléhavá, nebo jestliže konzulární úředník nemůže být z jiných důvodů přítomen, musí mu být zaslána podrobná zpráva o provedení uvedených opatření.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se obdobně vztahuje na podobná opatření přijatá příslušnými orgány přijímajícího státu na břehu proti kapitánovi nebo členům posádky.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 tohoto článku se nevztahují na běžnou prohlídku vykonávanou příslušnými orgány přijímajícího státu, pokud jde o celní, zdravotní nebo pohraniční kontrolu nebo o správu přístavu.

4. Bez požádání nebo souhlasu kapitána nebo konzulárního úředníka se příslušné orgány přijímajícího státu nevměšují do vnitřních záležitostí lodí vysílajícího státu za předpokladu, že klid, bezpečnost a veřejný pořádek přijímajícího státu nejsou porušeny.

Článek 21

Pomoc lodím vysílajícího státu v případě nehody

1. Jestliže loď vysílajícího státu utrpí ve vnitřních vodách nebo v teritoriálním moři přijímajícího státu nehodu, příslušné orgány přijímajícího státu podají zprávu konzulárnímu úřadu bezodkladně a seznámí jej s tím, jaká opatření byla učiněna k záchraně lodí, osob na její palubě, jejího nákladu a dalšího majetku.

2. Konzulární úředník je oprávněn učinit opatření pro poskytnutí pomoci jakékoliv lodí vysílajícího státu, její posádce a cestujícím v případě nehody a požádat v této souvislosti o pomoc příslušné orgány přijímajícího státu. Příslušné orgány přijímajícího státu poskytnou konzulárnímu úředníkovi nezbytnou pomoc při přípravě a provedení příslušných opatření.

3. Jestliže ztroskotaná loď vysílajícího státu nebo její zboží či náklad budou nalezeny v blízkosti pobřeží přijímajícího státu nebo budou dopraveny do jeho přístavu a jestliže ani kapitán, majitel či provozovatel lodi, ani jakýkoliv zástupce lodní společnosti nebo její pojišťovací společnosti není přítomen, nebo není s to učinit opatření pro jejich ochranu nebo další naložení s nimi, příslušné orgány přijímajícího státu podají zprávu konzulárnímu úřadu co možno nejdříve. Konzulární úředník může přijmout příslušná opatření jménem majitele nebo provozovatele lodí.

4. Jestliže ztroskotaná loď náleží třetí zemi, vztahují se ustanovení odstavce 3 tohoto článku také na náklad patřící vysílajícímu státu nebo jeho státnímu příslušníku a umístěný na zmíněné lodí, který je nalezen v blízkosti pobřeží přijímajícího státu, nebo je dopraven do jeho přístavu.

5. Ztroskotaná loď vysílajícího státu a její náklad a zboží nepodléhají celním poplatkům nebo jiným podobným dávkám přijímajícího státu, pokud nejsou vykládány k prodeji nebo k použití v tomto státě.

Článek 22

Letadlo vysílajícího státu

Ustanovení článků 19—21 této úmluvy se přiměřeně použijí na letadla vysílajícího státu.

Článek 23

Doručování písemností a vyřizování dožádání

Konzulární úředník je oprávněn doručovat soudní a mimosoudní písemnosti nebo vyřizovat dožádání nebo pověření k provedení důkazu pro soudy vysílajícího státu ve shodě s platnými mezinárodními dohodami, nebo, pokud takové mezinárodní dohody neexistují, jiným způsobem, který je v souladu se zákony a právními předpisy přijímajícího státu.

Článek 24

Výkon konzulárních funkcí

1. Konzulární úředník vykonává své funkce pouze v konzulárním obvodu. Se souhlasem přijímajícího státu může také vykonávat své funkce mimo konzulární obvod.

2. Konzulární úředník může vykonávat jiné konzulární funkce, které jsou mu svěřeny vysílajícím státem a které nejsou stanoveny touto úmluvou, jestliže s tím přijímající stát předem souhlasí.

Článek 25

Spojení a orgány přijímajícího státu

Konzulární úředník se může při výkonu svých funkcí obracet na příslušné místní orgány konzulárního obvodu. Pokud je to nutné, může se obracet na příslušné ústřední orgány přijímajícího státu v rozsahu povoleném zákonem a právními předpisy přijímajícího státu a obvyklou praxí přijímajícího státu, nebo příslušnými mezinárodními smlouvami.

HLAVA IV

VÝHODY, VÝSADY A IMUNITY

Článek 26

Výhody poskytované konzulárnímu úřadu

1. Přijímající stát poskytne plné výhody pro výkon funkcí konzulárního úřadu.

2. Přijímající stát bude jednat s členy konzulárního úřadu s náležitou úctou a učiní příslušná opatření, aby usnadnil výkon funkcí členům konzulárního úřadu a zaručil jejich práva, výhody, výsady a imunity, jak jsou stanoveny touto úmluvou.

Článek 27

Nabývání do vlastnictví, najímání a užívání konzulárních místností

1. Vysílající stát má právo v rozsahu zákonů a právních předpisů přijímajícího státu:

- 1) zakupovat, najímat nebo nabývat jiným způsobem budovy nebo části budov a pozemky k nim příslušející pro potřeby konzulárních místností a byty členů konzulárního úřadu, s výjimkou bytů těch členů konzulárního úřadu, kteří jsou státními občany přijímajícího státu, nebo v něm mají trvalý pobyt;
- 2) stavět se souhlasem přijímajícího státu nebo opravovat budovy.

2. Přijímající stát poskytne pomoc vysílajícímu státu při nabývání konzulárních místností, a bude-li to nutné, při nabývání příslušných bytů pro členy jeho konzulárního úřadu.

3. Při výkonu práva uvedeného v odstavci 1 tohoto článku, vysílající stát není zbaven povinnosti dodržovat zákony, právní předpisy přijímajícího státu, jakož i opatření místních orgánů týkající se pozemků, výstavby a územního plánování.

Článek 28

Používání státní vlajky a znaku

1. Vysílající stát má právo umístit na konzulárních místnostech svůj státní znak a název konzulárního úřadu v jazyce vysílajícího a přijímajícího státu.

2. Vysílající stát má právo vyvést svou státní vlajku na konzulárních místnostech, rezidenci vedoucího konzulárního úřadu a dopravních prostředcích užívaných při výkonu jeho služebních povinností.

3. Při výkonu práva daného tímto článkem bude vysílající stát přihlížet k zákonům, právním předpisům a zvyklostem přijímajícího státu.

Článek 29

Nedotknutelnost konzulárních místností a bytů konzulárních úředníků

1. Konzulární místnosti jsou nedotknutelné. Orgány přijímajícího státu nesmějí vstoupit do konzulárních místností bez svolení vedoucího konzulárního úřadu nebo vedoucího diplomatické mise vysílajícího státu v přijímajícím státě nebo osoby pověřené některým z nich.

2. Přijímající stát učiní veškerá nezbytná opatření k ochraně konzulárních místností proti každému napadení nebo poškození a k zabránění každému rušení klidu konzulárního úřadu nebo újmě na jeho důstojnosti.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 tohoto článku se vztahují rovněž na byty konzulárních úředníků.

Článek 30

Vynětí konzulárních místností z rekvizice

Konzulární místnosti, jejich zařízení, majetek konzulárního úřadu a jeho dopravní prostředky nepodléhají žádné formě rekvizice.

Článek 31

Nedotknutelnost konzulárních archivů

Konzulární archívy jsou vždy a všude nedotknutelné.

Článek 32

Svoboda spojení

1. Přijímající stát povolí a bude chránit svobodu spojení konzulárního úřadu pro veškeré úřední účely. Při spojení s vládou, diplomatickými misemi nebo ostatními konzulárními úřady vysílajícího státu může konzulární úřad použít všech vhodných prostředků spojení, včetně kódovaných nebo šifrovaných zpráv, diplomatických nebo konzulárních kurýrů a diplomatických nebo konzulárních zavazadel. Nicméně radiovou vysílací stanicí může konzulární úřad zřídit a používat pouze se souhlasem přijímajícího státu.

2. Pro použití veřejných spojovacích prostředků budou pro konzulární úřad platit stejné sazby jako pro diplomatickou misi.

3. Úřední korespondence konzulárního úřadu je nedotknutelná. Konzulární zavazadla nemohou být ani otevřena ani zadržena. Konzulární zavazadla musí být opatřena zřetelným vnějším ozna-

čením své povahy a nesmí obsahovat nic jiného, než úřední korespondenci, úřední dokumenty a předměty určené k úřední potřebě.

4. Konzulární kurýr musí být vybaven úřední listinou označující jeho status a počet konzulárních zavazadel. Požívá v přijímajícím státě stejných práv, výhod, výsad a imunit, jakých požívá diplomatický kurýr.

5. Konzulární zavazadla mohou být svěřena kapitánu letadla nebo lodi vysílajícího státu. Kapitán musí být vybaven úřední listinou označující počet konzulárních zavazadel. Nebude však považován za konzulárního kurýra. Po dohodě s příslušnými orgány přijímajícího státu může člen konzulárního úřadu od něj přímo a volně konzulární zavazadla převzít nebo mu je předat.

Článek 33

Konzulární poplatky a dávky

1. Konzulární úřad může na území přijímajícího státu vybírat za konzulární úkony poplatky a dávky stanovené zákony a právními předpisy vysílajícího státu.

2. Poplatky a dávky uvedené v odstavci 1 tohoto článku a stvrzenky o jejich zaplacení jsou osvobozeny od všech daní a dávek v přijímajícím státě.

Článek 34

Svoboda pohybu

S výhradou zákonů a právních předpisů přijímajícího státu o oblastech, do nichž je přístup zakázán nebo omezen z důvodů státní bezpečnosti, zajistí přijímající stát všem členům konzulárního úřadu svobodu pohybu a cestování na svém území.

Článek 35

Nedotknutelnost konzulárních úředníků

Osoba konzulárního úředníka je nedotknutelná. Konzulární úředník nesmí být zadržen, zatčen nebo jeho osobní svoboda nesmí být jakkoliv jinak omezena. Přijímající stát učiní veškerá potřebná opatření, aby zabránil každému útoku proti jejich svobodě a důstojnosti.

Článek 36

Vynětí konzulárních úředníků z jurisdikce

1. Konzulární úředník je vyňat z trestní jurisdikce přijímajícího státu. Je rovněž vyňat z občanskoprávní a správní jurisdikce přijímajícího státu, s výjimkou následujících řízení:

- 1) zahájených třetí stranou a týkajících se škody vzniklé v přijímajícím státě z nehody způsobené vozidlem, lodí nebo letadlem;
- 2) týkajících se soukromé nemovitosti v přijímajícím státě, ledaže ji konzulární úředník vlast-

ní jako zástupce vysílajícího státu a pro účely konzulárního úřadu;

- 3) týkajících se dědictví, jehož se konzulární úředník účastní jako soukromá osoba;
- 4) vztahujících se na povolání nebo obchodní činnost vykonávanou v přijímajícím státě vedle svých úředních funkcí.

2. Přijímající stát neučiní exekuční opatření v případech jiných, než jsou uvedeny v odstavci 1 tohoto článku. Jestliže přijímající stát přistoupí k exekučním opatřením v případech uvedených v odstavci 1 tohoto článku, nesmí být porušena nedotknutelnost osoby konzulárních úředníků nebo jejich bytů.

Článek 37

Vynětí konzulárních zaměstnanců z jurisdikce

1. Konzulární zaměstnanci nepodléhají trestní jurisdikci přijímajícího státu. Konzulární zaměstnanci a členové služebního personálu konzulárního úřadu nepodléhají občanskoprávní a správní jurisdikci přijímajícího státu, pokud jde o výkon jejich úředních funkcí.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se však nevztahují na občanskoprávní řízení:

- a) vyplývající ze smlouvy uzavřené konzulárním zaměstnancem, kterou výslovně nebo zřejmě nesjednal jakožto zástupce vysílajícího státu nebo
- b) zahájené třetí stranou v případě škody vzniklé v přijímajícím státě z nehody způsobené vozidlem, lodí nebo letadlem.

Článek 38

Povinnost podat svědectví

1. Konzulární úředník není povinen vypovídat jako svědek.

2. Konzulární zaměstnanec a člen služebního personálu může být vyzván, aby se dostavil jako svědek během soudního nebo správního řízení v přijímajícím státě. S výjimkou případů uvedených v odstavci 3 tohoto článku nesmí odmítnout svědectví.

3. Konzulární zaměstnanec a člen služebního personálu nemají povinnost podávat svědectví týkající se věcí spojených s výkonem jejich služebních povinností, nebo předkládat úřední korespondenci a dokumenty těchto věcí se týkající. Mají právo odmítnout podat svědectví jako odborní znalci o zákonech a právních předpisech vysílajícího státu.

4. Příslušné orgány přijímajícího státu vyžadující svědectví od konzulárního zaměstnance či člena služebního personálu nebudou zasahovat do výkonu jejich služebních povinností. Tam, kde je to možné, mohou přijmout takové svědectví v bytech zmíněných osob nebo v konzulárních místnostech, nebo přijmout od nich prohlášení v písemné formě.

Článek 39

Osvobození od osobních služeb a povinností

Člen konzulárního úřadu je v přijímajícím státě osvobozen od osobních služeb všeho druhu, veřejných služeb a vojenských povinností.

Článek 40

Vynětí z registrace cizinců a povolení k pobytu

Konzulární úředník a konzulární zaměstnanec jsou vyňati ze všech povinností uložených zákony a právními předpisy přijímajícího státu a týkajících se registrace cizinců a povolení k pobytu.

Článek 41

Osvobození majetku od zdanění

1. Přijímající stát osvobodí od všech celostátních, oblastních nebo místních daní a poplatků:

- 1) konzulární místnosti a byty členů konzulárního úřadu nabyté jménem vysílajícího státu a související transakce nebo smlouvy;
- 2) movitý majetek včetně konzulárního zařízení a dopravních prostředků, jehož vlastníkem je konzulární úřad nebo který se nachází v jeho užívání a který je určen výhradně ke konzulárním účelům.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se nevztahují na:

- 1) poplatky vybírané za poskytování zvláštních služeb;
- 2) daně, které mají dle zákonů a právních předpisů přijímajícího státu platit osoby vstupující do smluvního poměru s vysílajícím státem.

Článek 42

Osvobození členů konzulárního úřadu od zdanění

1. Konzulární úředníci a konzulární zaměstnanci jsou osvobozeni od všech celostátních, oblastních nebo místních daní a poplatků přijímajícího státu, a to osobních nebo věcných, s výjimkou:

- 1) nepřímých daní, jež bývají obvykle zahrnuty do ceny zboží nebo služeb;
- 2) daní a poplatků ze soukromých nemovitostí na území přijímajícího státu, ledaže je vlastní nebo najímají v zastoupení vysílajícího státu pro účely konzulárního úřadu;
- 3) pozůstalostních nebo dědických poplatků a poplatků z převodu majetku s výhradou ustanovení článku 46 této úmluvy;
- 4) daní a poplatků ze soukromého příjmu jiného, než je příjem pobíraný za plnění služebních povinností v přijímajícím státě;

5) poplatků vybíraných za poskytování zvláštních služeb;

6) registračních, soudních, listinných, hypotéčních a kolkových poplatků, s výhradou poplatků týkajících se nemovitého majetku, který vlastní nebo najímají v zastoupení vysílajícího státu pro účely konzulárního úřadu.

2. Členové služebního personálu jsou osvobozeni v přijímajícím státě od daní a poplatků z jejich mzdy, kterou dostávají za své služby na konzulárním úřadě.

3. Členové konzulárního úřadu, kteří zaměstnávají osoby, jejichž mzdy nebo platy nejsou vyňaty z daně z příjmů v přijímajícím státě, musí plnit povinnosti, které zákony a nařízení přijímajícího státu ukládají zaměstnavatelům v souvislosti s vybíráním daně z příjmů.

Článek 43

Osvobození od celních dávek a prohlídky

1. Přijímající stát povolí, v souladu se svými zákony a právními předpisy, dovoz a poskytnout osvobození ode všech celních dávek, daní a s tím souvisejících poplatků, kromě poplatků za skladování, přepravu a podobné služby:

- 1) u předmětů a dopravních prostředků určených pro úřední potřebu konzulátu;
- 2) u předmětů určených pro osobní potřebu konzulárního úředníka, včetně motorových vozidel;
- 3) u předmětů dovezených v době prvního příjezdu na konzulární úřad a určených pro osobní potřebu konzulárních zaměstnanců, včetně motorových vozidel.

2. Předměty uvedené v pododstavcích 2) a 3) odstavce 1 tohoto článku nesmí přesáhnout množství nezbytné pro přímou spotřebu příslušných osob.

3. Osobní zavazadla konzulárního úředníka jsou osvobozena od prohlídky. Mohou být prohlédnuta příslušnými orgány přijímajícího státu pouze v případě, je-li vážný důvod domněnce, že obsahují jiné předměty než uvedené v pododstavci 2) odstavce 1 tohoto článku, nebo předměty, jejichž dovoz či vývoz je zakázán zákony a právními předpisy přijímajícího státu, nebo na které se vztahují jeho zákony o karanténě. Taková prohlídka musí být provedena v přítomnosti konzulárního úředníka, nebo jeho zástupce.

Článek 44

Výsady a imunity rodinných příslušníků

Rodinní příslušníci konzulárního úředníka, konzulárního zaměstnance a člena služebního personálu požívají příslušně výsad a imunit, kterých požívá konzulární úředník, konzulární zaměstnanec nebo člen služebního personálu v souladu s ustanoveními této úmluvy.

Článek 45

Osoby, které nepožívají výsad a imunit

1. Konzulární zaměstnanci a členové služebního personálu, kteří jsou státními občany přijímajícího státu, nebo v něm mají trvalý pobyt, nebo kteří vykonávají v přijímajícím státě soukromé výdělečné povolání, nepožívají výsad a imunit poskytovaných touto úmluvou, s výhradou odstavce 3 článku 38 této úmluvy.

2. Rodinní příslušníci člena konzulárního úřadu, kteří jsou státními občany přijímajícího státu nebo v něm mají trvalý pobyt, nebo kteří vykonávají v přijímajícím státě soukromé výdělečné povolání, nepožívají výsad a imunit poskytovaných touto úmluvou.

3. Členové soukromého personálu nepožívají výsad a imunit poskytovaných touto úmluvou.

Článek 46

Pozůstalost člena konzulárního úřadu

Přijímající stát v případě smrti člena konzulárního úřadu nebo rodinného příslušníka:

- 1) povolí vývoz movitého majetku zemřelého s výjimkou předmětů, které byly získány zemřelým na území přijímajícího státu a jejichž vývoz byl zakázán v době jeho smrti;
- 2) nebude vybírat celostátní, oblaštní nebo místní pozůstalostní nebo dědičné poplatky a poplatky z převodu majetku, pokud jde o movitý majetek, který byl na území přijímajícího státu pouze v důsledku pobytu zemřelého v tomto státě jakožto člena konzulárního úřadu nebo rodinného příslušníka člena konzulárního úřadu.

Článek 47

Vynětí ze sociálního zabezpečení

1. S výhradou ustanovení odstavce 3 tohoto článku jsou členové konzulárního úřadu, pokud jde o služby, které vykonávají pro vysílající stát, a jejich rodinní příslušníci vyňati z ustanovení o sociálním zabezpečení, která platí v přijímajícím státě.

2. Vynětí uvedené v odstavci 1 tohoto článku se vztahuje také na členy soukromého personálu, kteří jsou zaměstnáni jediné u členů konzulárního úřadu, a to za podmínky:

- 1) že nejsou státními občany přijímajícího státu nebo v něm nemají trvalý pobyt;
- 2) že se na ně vztahují předpisy o sociálním zabezpečení platné ve vysílajícím nebo v třetím státě.
3. Členové konzulárního úřadu zaměstnávající osoby, na které se nevztahuje vynětí uvedené v odstavci 2 tohoto článku, musí plnit povinnosti, které ukládají zaměstnavatelům ustanovení o sociálním zabezpečení přijímajícího státu.

4. Vynětí uvedené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku nevylučuje dobrovolnou účast na systému sociálního zabezpečení přijímajícího státu za předpokladu, že účast na něm přijímající stát dovoluje.

Článek 48

Začátek a konec výsad a imunit

1. Člen konzulárního úřadu bude požívat výsad a imunit poskytovaných touto úmluvou od okamžiku, kdy vstoupí na území přijímajícího státu při nástupu do své funkce, nebo, nachází-li se již na území přijímajícího státu, od okamžiku, kdy přistoupí na konzulárním úřadě k výkonu svých úředních funkcí.

2. Rodinní příslušníci člena konzulárního úřadu požívat výsad a imunit poskytovaných touto úmluvou ode dne, kdy tento člen konzulárního úřadu požívá výsad a imunit, nebo, pokud vstoupí na území přijímajícího státu či se stanou rodinnými příslušníky později, ode dne jejich vstupu na území přijímajícího státu, nebo ode dne, kdy se stanou takovými rodinnými příslušníky.

3. Jestliže člen konzulárního úřadu ukončí výkon svých úředních funkcí, jeho výsady a imunity a výsady a imunity jeho rodinných příslušníků končí odjezdem z přijímajícího státu, nebo po uplynutí přiměřené doby k odjezdu. Výsady a imunity rodinných příslušníků člena konzulárního úřadu končí, když rodinní příslušníci přestanou být členy domácnosti. Nicméně, jestliže se takové osoby poté chystají opustit přijímající stát v přiměřené době, jejich výsady a imunity trvají až do doby jejich odjezdu.

4. V případě smrti člena konzulárního úřadu jeho rodinní příslušníci nadále požívat výsad a imunit, které jim byly poskytovány, a to až do doby, kdy opustí přijímající stát nebo kdy vyprší přiměřená doba k odjezdu.

5. Vynětí člena konzulárního úřadu z jurisdikce, kterého požívá ve vztahu k úkonům, jež učiní při výkonu svých funkcí v době působení v úřadu, zůstává v platnosti pro neomezenou dobu.

Článek 49

Vzdání se výsad a imunit

1. Vysílající stát se může vzdát kterýchkoli výsad a imunit požívaných dotčenými osobami v souladu s články 36 až 38 této úmluvy. Vzdaní se musí být ve všech případech výslovné a musí být sděleno přijímajícímu státu písemně.

2. Jestliže osoba zahájí řízení ve věci, ve které by mohla požívat vynětí z jurisdikce poskytované touto úmluvou, nemůže se dovolávat vynětí z jurisdikce, pokud jde o jakoukoli žalobu nevzájem sousedící přímo s hlavní žalobou.

3. Vzdaní se vynětí z jurisdikce ve věcech občanskoprávních nebo správních neznamená vzdání

se imunity, pokud jde o výkon rozsudku. Této imunitě je nutno písemně vzdát se zvlášť.

HLAVA V OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 50

Dodržování zákonů a právních předpisů

1. Bez újmy na výsadách a imunitách všech osob požívajících takových výsad a imunit podle této úmluvy je jejich povinností dbát zákonů a právních předpisů přijímajícího státu, včetně dopravních předpisů. Mají rovněž povinnost nevměšovat se do vnitřních věcí přijímajícího státu.

2. Konzulární místnosti nebudou užívány k účelům, které by byly neslučitelné s výkonem konzulárních funkcí.

Článek 51

Pojištění proti škodám

Dopravní prostředky, jejichž vlastníkem je konzulární úřad nebo jeho členové či jejich rodinní příslušníci, budou v souladu se zákony a právními předpisy přijímajícího státu pojištěny proti škodám způsobeným třetími osobám.

Článek 52

Výkon konzulárních funkcí diplomatickými misemi

1. Ustanovení této úmluvy se vztahují, pokud to souvislost dovoluje, rovněž na výkon konzulárních funkcí diplomatickými misemi.

2. Jména členů diplomatické mise pověřených prací v konzulárních odděleních nebo jinak pověřených výkonem konzulárních funkcí mise je nutno oznamovat ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu nebo orgánu určenému tímto ministerstvem.

3. Při výkonu konzulárních funkcí se může diplomatická mise obracet:

- 1) na místní orgány konzulárního obvodu;
- 2) na ústřední orgány přijímajícího státu, pokud je to dovoleno zákony, předpisy a zvyklostmi přijímajícího státu nebo příslušnými mezinárodními smlouvami.

4. Výsady a imunity členů diplomatické mise uvedených v odstavci 2 tohoto článku se budou i nadále spravovat pravidly mezinárodního práva týkajícími se diplomatických styků.

Článek 53

Vztah k Vídeňské úmluvě o konzulárních stycích

V otázkách, které nejsou výslovně upraveny touto úmluvou, se postupuje podle příslušných ustanovení Vídeňské úmluvy o konzulárních stycích.

HLAVA VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 54

Ratifikace, vstup v platnost a výpověď

1. Tato úmluva podléhá ratifikaci. Výměna ratifikačních listin se uskuteční v Praze. Tato úmluva vstoupí v platnost třicátého dne po dni výměny ratifikačních listin.

2. Tato úmluva zůstane v platnosti až do uplynutí šesti měsíců ode dne, kdy jedna ze smluvních stran sdělí druhé smluvní straně v písemné formě svůj úmysl úmluvu vypovědět.

3. Dnem vstupu této úmluvy v platnost pozbývá platnosti Konzulární smlouva mezi Československou republikou a Čínskou lidovou republikou podepsaná 7. května 1960.

Dáno v Pekingu dne 5. září 1988 ve dvou vyhotoveních v českém a čínském jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Československou socialistickou republiku:

Ing. Bohuslav Cháoupek v. r.

Za Čínskou lidovou republiku:

Čchien Čchi-čchen v. r.

98

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 19. července 1989

**o Smlouvě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Řecké republiky
o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu**

Dne 23. října 1986 byla v Athénách podepsána Smlouva mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Řecké republiky o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu.

Se Smlouvou vyslovilo souhlas Federální shro-

máždění Československé socialistické republiky a prezident Československé socialistické republiky ji ratifikoval.

Smlouva vstoupila v platnost na základě svého článku 27 odst. 2 dnem 23. května 1989.

Český překlad Smlouvy se vyhláší současně.

Ministr:

JUDr. Johanes v. r.

S M L O U V A

**mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Řecké republiky
o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu**

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Řecké republiky

přejíce si uzavřít smlouvu o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu,

se dohodly takto:

Článek 1

Osoby, na které se smlouva vztahuje

Tato smlouva se vztahuje na osoby, které ma-

jí bydliště či sídlo v jednom nebo obou smluvních státech (rezidenti).

Článek 2

Daně, na které se smlouva vztahuje

1. Tato smlouva se vztahuje na daně z příjmu vybírané ve prospěch každého ze smluvních států, jeho správních útvarů nebo místních orgánů, ať je způsob vybírání jakýkoli.

2. Za daně z příjmu se považují daně vybírané z celkového příjmu nebo z částí příjmu, včetně da-

ní ze zisku ze zcizení movitého nebo nemovitého majetku a daní z přírůstku hodnoty.

3. Současné daně, na které se smlouva vztahuje, jsou:

a) v Československé socialistické republice:

- 1) daně ze zisku;
- 2) daň ze mzdy;
- 3) daň z příjmů z literární a umělecké činnosti;
- 4) daň zemědělská;
- 5) daň z příjmů obyvatelstva;
- 6) daň domovní
(dále nazývané „československá daň“);

b) v Řecké republice:

- 1) daň z příjmu fyzických osob;
- 2) daň z příjmu právnických osob;
- 3) příspěvek vodárenským organizacím stanovený podle hrubého výnosu z budov
(dále nazývané „řecká daň“).

4. Tato smlouva se vztahuje také na daně stejného nebo podobného druhu, které budou vybírány po podpisu této smlouvy vedle současných daní nebo místo nich. Příslušné úřady smluvních států si koncem každého roku vzájemně sdělí významné změny, které budou provedeny v jejich příslušných daňových zákonech.

Článek 3

Všeobecné definice

1. Ve smyslu této smlouvy, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad:

- a) výraz „Řecko“ označuje Řeckou republiku a ve smyslu geografickém zahrnuje území Řecké republiky a část mořského dna a jeho podloží pod Středozemním mořem, nad nímž Řecká republika vykonává svá suverénní práva v souladu s právem mezinárodním;
- b) výraz „Československo“ označuje Československou socialistickou republiku;
- c) výrazy „jeden smluvní stát“ a „druhý smluvní stát“ označují podle případu Československou socialistickou republiku nebo Řeckou republiku;
- d) výraz „osoba“ zahrnuje fyzické osoby, společnosti a všechna jiná sdružení osob;
- e) výraz „společnost“ označuje organizační útvary, osoby nebo nositele práv, považované pro účely zdanění za organizační útvary;
- f) výrazy „podnik jednoho smluvního státu“ a „podnik druhého smluvního státu“ označují podnik provozovaný osobou mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě, nebo podnik provozovaný osobou mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě;
- g) výraz „státní příslušníci“ označuje:
 1. všechny fyzické osoby, které jsou státními občány některého smluvního státu,

2. všechny právnické osoby, osobní společnosti a sdružení osob, které byly zřízeny podle práva platného v některém smluvním státě;

h) výraz „mezinárodní doprava“ označuje jakoukoli dopravu uskutečňovanou letadlem, které je provozováno podnikem, jehož místo skutečného vedení je umístěno v jednom smluvním státě, nebo lodí, která je registrována nebo vybavena doklady v jednom smluvním státě, pokud loď nebo letadlo nejsou provozovány jen mezi místy v druhém smluvním státě;

i) výraz „příslušný úřad“ označuje:

1. v případě Řecké republiky ministra financí, nebo jeho zmocněného zástupce;
2. v případě Československé socialistické republiky ministra financí Československé socialistické republiky nebo jeho zmocněného zástupce.

2. Každý výraz, který není jinak definován, má pro aplikaci této smlouvy smluvním státem význam, který mu náleží podle práva tohoto státu, které upravuje daně, na které se vztahuje tato smlouva, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad.

Článek 4

Daňový domicil

1. Výraz „rezident jednoho smluvního státu“ označuje ve smyslu této smlouvy každou osobu, která je podle práva tohoto státu podrobena v tomto státě zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, místa vedení nebo jakéhokoli jiného podobného kritéria. Tento výraz však nezahrnuje osoby, které jsou podrobena zdanění v tomto státě pouze z důvodu příjmů ze zdroje v tomto státě umístěných.

2. Jestliže fyzická osoba je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem v obou smluvních státech, bude její postavení určeno následovně:

- a) Předpokládá se, že tato osoba je rezidentem v tom smluvním státě, ve kterém má stálý byt. Jestliže má stálý byt v obou smluvních státech, předpokládá se, že je rezidentem v tom smluvním státě, ke kterému má užší osobní a hospodářské vztahy (středisko životních zájmů).
- b) Jestliže nemůže být určeno, ve kterém smluvním státě má tato osoba středisko svých životních zájmů nebo jestliže nemá stálý byt v žádném smluvním státě, předpokládá se, že je rezidentem v tom smluvním státě, ve kterém se obvykle zdržuje.
- c) Jestliže se tato osoba obvykle zdržuje v obou smluvních státech nebo v žádném z nich, předpokládá se, že je rezidentem v tom smluvním státě, jehož je státním občanem.

d) Jestliže je tato osoba státním občanem obou smluvních států nebo žádného z nich, vynasnaží se příslušné úřady smluvních států upravit otázku vzájemnou dohodou.

3. Jestliže osoba jiná než osoba fyzická je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem v obou smluvních státech, předpokládá se, že je rezidentem v tom státě, v němž je místo jejího skutečného vedení.

Článek 5

Stálá provozovna

1. Výraz „stálá provozovna“ označuje ve smyslu této smlouvy trvalé zařízení pro podnikání, jehož prostřednictvím podnik vykonává zcela nebo zčásti svoji činnost.

2. Výraz „stálá provozovna“ zahrnuje obzvláště:

- a) místo vedení;
- b) závod;
- c) kancelář;
- d) továrnu;
- e) dílnu;
- f) důl, naleziště nafty nebo plynu, lom nebo každé jiné místo, kde se těží přírodní zdroje.

3. Staveniště nebo montáž, nebo instalace zařízení, jestliže trvají déle než 9 měsíců.

4. Bez ohledu na předchozí ustanovení tohoto článku výraz „stálá provozovna“ nezahrnuje:

- a) zařízení, které se využívá pouze k uskladnění, vystavení nebo k dodání zboží patřícího podniku;
- b) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem uskladnění, vystavení nebo dodání;
- c) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem zpracování jiným podnikem;
- d) trvalé zařízení pro podnikání, které se využívá pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik;
- e) trvalé zařízení pro podnikání, které se využívá pro podnik pouze za účelem provádění jiných činností, které mají přípravný nebo pomocný charakter;
- f) trvalé zařízení pro podnikání užívané výlučně pro kombinaci činností uvedených v odstavcích a) až e), za předpokladu, že výsledná činnost trvalého zařízení plynoucí z této kombinace má přípravný nebo pomocný charakter.

5. Osoba jednající v jednom smluvním státě na účet podniku druhého smluvního státu — jiná než nezávislý zástupce, na kterého se vztahuje odstavec 6 — se považuje za „stálou provozovnu“ v prvně zmíněném státě, jestliže je v tomto státě vybavena plnou mocí, kterou tam obvykle využívá

a která jí dovoluje uzavírat smlouvy jménem podniku, pokud činnost této osoby není omezena na nákupy zboží pro podnik.

6. Nepředpokládá se, že podnik má stálou provozovnu v některém smluvním státě jenom proto, že tam vykonává svoji činnost prostřednictvím makléře, generálního komisionáře nebo jiného nezávislého zástupce, pokud tyto osoby jednají v rámci své řádné činnosti.

7. Skutečnost, že společnost, která je rezidentem v jednom smluvním státě, ovládá společnost nebo je ovládána společností, která je rezidentem v druhém smluvním státě, nebo která tam vykonává svoji činnost (ať prostřednictvím stálé provozovny nebo ně), nečiní sama o sobě z kterékoliv této společností stálou provozovnu druhé společnosti.

Článek 6

Příjmy z nemovitého majetku

1. Příjmy pobírané rezidentem jednoho smluvního státu z nemovitého majetku (včetně příjmů ze zemědělských a lesních podniků) umístěného ve druhém smluvním státě mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Výraz „nemovitý majetek“ se definuje ve shodě s právem smluvního státu, v němž tento majetek leží. Tento výraz zahrnuje v každém případě příslušenství nemovitého majetku, mrtvý a živý inventář zemědělských a lesních podniků a práva, pro která platí předpisy občanského práva vztahující se na pozemky, právo požívání nemovitého majetku a práva na proměnlivé nebo pevné platy za těžení nebo za přivolení k těžení nerostných ložisek, pramenů a jiných přírodních zdrojů; lodí, čluny a letadla se nepovažují za nemovitý majetek.

3. Ustanovení odstavce 1 platí pro příjmy z přímého užívání, nájmu nebo každého jiného způsobu užívání nemovitého majetku.

4. Ustanovení odstavců 1 a 3 platí stejně pro příjmy z nemovitého majetku podniku a pro příjmy z nemovitého majetku užívaného k výkonu nezávislého povolání.

Článek 7

Zisky podniků

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu budou zdaněny jen v tomto státě, pokud podnik nevykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna. Jestliže podnik vykonává svoji činnost tímto způsobem, mohou být zisky podniku zdaněny v tomto druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat této stálé provozovně.

2. Jestliže podnik jednoho smluvního státu vykonává svoji činnost v druhém smluvním státě

prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, přisuzují se s výhradou ustanovení odstavce 3 v každém smluvním státě této stále provozovně zisky, které by byla mohla docílit, kdyby byla jako samostatný podnik vykonávala stejné nebo obdobné činnosti za stejných nebo obdobných podmínek a byla zcela nezávislá ve styku s podnikem, jehož je stálou provozovnou.

3. Při výpočtu zisků stále provozovny se povoluje odečíst náklady, vynaložené na cíle sledované touto stálou provozovnou včetně výloh vedení a všeobecných správních výloh, ať vznikly ve státě, v němž je tato stálá provozovna umístěna, či jinde.

4. Jestliže je v některém smluvním státě obvyklé stanovit zisky, které mají být připočteny stále provozovně, na základě rozdělení celkových zisků podniku jeho různým částem, nevylučuje ustanovení odstavce 2, aby tento stát stanovil zisky, jež mají být zdaněny, tímto obvyklým rozdělením; použitý způsob rozdělení zisků musí být však takový, aby výsledek byl v souladu se zásadami stanovenými v tomto článku.

5. Stále provozovně se nepřičítou žádné zisky na základě skutečnosti, že pouze nakupovala zboží pro podnik.

6. Zisky, které se mají přičíst stále provozovně, se pro účely předchozích odstavců stanoví každý rok stejným způsobem, pokud neexistují dostatečné důvody pro jiný postup.

7. Jestliže zisky zahrnují příjmy, o nichž se pojednává odděleně v jiných člancích této smlouvy, nebudou ustanovení oněch článků dotčena ustanoveními tohoto článku.

Článek 8

Lodní a letecká doprava

1. Zisky z provozování letadel v mezinárodní dopravě budou zdaněny jen ve smluvním státě, ve kterém je umístěno sídlo skutečného vedení podniku.

2. Zisky z provozování lodí v mezinárodní dopravě budou zdaněny jen ve smluvním státě, ve kterém jsou lodě registrovány nebo v němž byly vydány jejich dokumenty.

3. Ustanovení odstavce 1 platí také pro zisky z účasti na poolu, společném provozu nebo na jiné mezinárodní provozní organizaci.

Článek 9

Sdružené podniky

Jestliže

- a) se podnik jednoho smluvního státu podílí přímo nebo nepřímo na vedení, kontrole nebo jmění podniku druhého smluvního státu, nebo
- b) tytéž osoby se přímo nebo nepřímo podílejí na

vedení, kontrole nebo jmění podniku jednoho smluvního státu i podniku druhého smluvního státu,

a jestliže v těchto případech jsou oba podniky ve svých obchodních nebo finančních vztazích vázány podmínkami, které dohodly nebo jim byly uloženy a které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi podniky nezávislými, mohou být do zisků tohoto podniku včleněny a následkem toho zdaněny zisky, které bez těchto podmínek by byly docíleny jedním z podniků, které však vzhledem k těmto podmínkám docíleny být nemohly.

Článek 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácené společností, která je rezidentem v jednom smluvním státě, osobě, která je rezidentem v druhém smluvním státě, podléhají zdanění v obou smluvních státech.

2. Výraz „dividendy“, použitý v tomto článku, označuje příjmy z akcií, požitkových akcií nebo požitkových listů, kuksů, zakladatelských podílů nebo jiných práv — s výjimkou pohledávek — s podílem na zisku a příjmy z jiných podílů na společnosti, které jsou podle právních předpisů států, v němž je společnost, která dividendy vyplácí rezidentem, postaveny na roveň příjmů z akcií.

3. Ustanovení odstavce 1 se nepoužije, jestliže skutečný příjemce dividend, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, v němž je rezidentem společnost vyplácející dividendy, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo nezávislé povolání prostřednictvím stále základny tam umístěné, a jestliže účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže k této stále provozovně nebo k této stále základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14.

4. Jestliže společnost, která je rezidentem v jednom smluvním státě dosahuje zisky nebo příjmy z druhého smluvního státu, nemůže tento druhý stát zdanit dividendy vyplácené společností, ledaže tyto dividendy jsou vypláceny osobě, která je rezidentem v tomto druhém státě, nebo že účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, skutečně patří ke stále provozovně nebo ke stále základně, které jsou umístěny v tomto druhém státě, ani podrobit nerozdělené zisky společnosti daní z nerozdělených zisků, i když vyplácené dividendy nebo nerozdělené zisky pozůstávají zcela nebo zčásti ze zisků nebo z příjmů docílených v tomto druhém státě.

Článek 11

Úroky

1. Úroky mající zdroj v jednom smluvním státě a vyplácené osobě, která je rezidentem v dru-

hém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Takové úroky však mohou být zdaněny také ve smluvním státě, ve kterém je jejich zdroj, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže příjemce je skutečným vlastníkem úroků, daň takto ukládaná nepřesáhne 10 % hrubé částky úroků.

Príslušné úřady smluvních států stanoví ve vzájemné dohodě způsob uplatnění tohoto omezení.

3. Bez ohledu na ustanovení odstavce 2, úroky plynoucí z půjčky poskytnuté vládou jednoho smluvního státu, nebo bankou, nebo jakoukoli jinou institucí ve jménu nebo na účet této vlády, budou podléhat zdanění pouze ve smluvním státě, v němž je příjemce rezidentem.

4. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje příjmy z pohledávek jakéhokoli druhu, zajištěných i nezajištěných zástavním právem na nemovitosti nebo doložkou o účasti na zisku dlužníka a obzvláště příjmy z vládních dluhopisů a obligací, včetně premii a výher spojených s těmito cennými papíry, obligacemi nebo dluhopisy.

Penále za opožděné placení není pro účely tohoto článku považováno za úrok.

5. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže příjemce úroků, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají úroky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo nezávislé povolání prostřednictvím stálé základny tam umístěné a jestliže pohledávka, ze které jsou úroky placeny, se skutečně váže k této stálé provozovně nebo k této stálé základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14.

6. Předpokládá se, že úroky mají zdroj v jednom smluvním státě, jestliže jejich plátcem je tento stát sám, jeho správní útvar, místní orgán nebo osoba, která je rezidentem v tomto státě. Jestliže však plátcem, ať je nebo není rezidentem v některém smluvním státě, má v jednom smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu v souvislosti s níž došlo k zadlužení na jehož základě se úroky platí a která tyto úroky nese ke své tíži, předpokládá se, že tyto úroky mají zdroj ve smluvním státě, ve kterém je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

7. Jestliže částka úroků, posuzována se zřetelem k pohledávce, ze které jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a skutečným příjemcem úroků, nebo které jeden i druhý udržují s třetími osobami, částku, kterou by byl smluvil plátcem se skutečným příjemcem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto naposledy zmíněnou částku. Částka platů, která ji přesahuje,

může být v tomto případě zdaněna podle právních předpisů každého smluvního státu a s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 12

Licenční poplatky

1. Licenční poplatky mající zdroj v jednom smluvním státě a placené osobě, která je rezidentem v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Licenční poplatky uvedené v odstavci 3a) mohou být však zdaněny také ve smluvním státě, ve kterém je jejich zdroj, a to podle právních předpisů tohoto státu. Daň takto stanovená však nemůže přesáhnout 10 % z hrubé částky licenčních poplatků.

Príslušné úřady smluvních států stanoví ve vzájemné dohodě způsob uplatnění tohoto omezení.

3. Výraz „licenční poplatky“ použitý v tomto článku označuje náhrady jakéhokoli druhu placené za užití nebo za přivolení k užití:

- a) patentu, ochranné známky, vzoru nebo modelu, plánu, tajného vzorce nebo výrobního postupu nebo průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení, nebo za informace, které se vztahují na zkušenosti nabyté v oblasti průmyslové, obchodní nebo vědecké;
- b) práva autorského k dílu literárnímu, uměleckému nebo vědeckému včetně kinematografických a televizních filmů.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže příjemce licenčních poplatků, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají licenční poplatky zdroj, buď průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo nezávislé povolání prostřednictvím stálé základny tam umístěné a jestliže právo nebo majetek, které dávají vznik licenčním poplatkům, jsou s nimi skutečně spojeny. V tomto případě mohou být použita ustanovení článku 7 nebo článku 14.

5. Předpokládá se, že licenční poplatky mají zdroj v jednom smluvním státě, jestliže plátcem je tento stát sám, jeho správní útvar, místní orgán nebo osoba, která je rezidentem v tomto státě. Jestliže však plátcem licenčních poplatků, ať je nebo není rezidentem v některém smluvním státě, má v jednom smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, ve spojení s níž vznikla povinnost, na jejímž základě se licenční poplatky platí, a která nese ke své tíži tyto licenční poplatky, předpokládá se, že tyto licenční poplatky mají zdroj v tom smluvním státě, ve kterém je stálá provozovna umístěna.

6. Jestliže částka licenčních poplatků, posuzována se zřetelem k plnění, za které jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících

cích mezi plátcem a skutečným příjemcem, nebo které jeden i druhý udržují s třetími osobami, částku, kterou by byl smluvil dlužník se skutečným příjemcem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto naposledy zmíněnou částku. Částka platů, která jí přesahuje, bude v tomto případě zdaněna podle právních předpisů každého smluvního státu a s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 13

Zisky ze zcizení majetku

1. Zisky, které rezident jednoho smluvního státu pobírá ze zcizení nemovitého majetku, který je definován v článku 6 a který je umístěn ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém smluvním státě.

2. Zisky ze zcizení movitého majetku, který je částí aktiv stálé provozovny, kterou má podnik jednoho smluvního státu v druhém smluvním státě, nebo movitého majetku, který patří ke stálé základně, kterou rezident jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě k výkonu nezávislého povolání, včetně takových zisků docílených ze zcizení takové stálé provozovny (samotné nebo spolu s celým podnikem) nebo takové stálé základny, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

3. Zisky ze zcizení lodí nebo letadel využívaných v mezinárodní dopravě a movitého majetku, který slouží provozu těchto lodí nebo letadel, budou zdaněny jen ve smluvním státě, ve kterém jsou zdaňovány příjmy z těchto lodí nebo letadel v souladu s ustanovením článku 8 této smlouvy.

4. Zisky ze zcizení jiného majetku, než který je uveden v odstavcích 1, 2 a 3, mohou být zdaněny jen ve smluvním státě, v němž je zcizitel rezidentem.

Článek 14

Nezávislá povolání

1. Příjmy, které rezident jednoho smluvního státu pobírá ze svobodného povolání nebo jiné nezávislé činnosti, budou zdaněny jen v tomto státě, pokud dotyčný nemá obvykle k dispozici v druhém smluvním státě stálou základnu k výkonu své činnosti. Jestliže má k dispozici takovou stálou základnu, mohou být příjmy zdaněny v druhém státě, avšak pouze v rozsahu, v jakém je lze přičítat této stálé základně.

2. Výraz „svobodné povolání“ zahrnuje obzvláště nezávisle vykonávané činnosti vědecké, literární, umělecké, vychovatelské nebo učitelské, jakož i samostatné činnosti lékařů, právníků zástupců, inženýrů, architektů, dentistů a účetních znalců.

Článek 15

Zaměstnání

1. Platy, mzdy a jiné podobné odměny, které

rezident jednoho smluvního státu pobírá z důvodu placeného zaměstnání, mohou být s výhradou ustanovení článků 16, 18 a 19 zdaněny jen v tomto státě, pokud zaměstnání není vykonáváno v druhém smluvním státě. Je-li tam zaměstnání vykonáváno, mohou být odměny přijaté za ně zdaněny v tomto druhém státě.

2. Odměny, které rezident jednoho smluvního státu pobírá z důvodu placeného zaměstnání vykonávaného v druhém smluvním státě, mohou být bez ohledu na ustanovení odstavce 1 zdaněny jen v prvně zmíněném státě, jestliže:

- a) příjemce se zdržuje v druhém státě po jedno nebo více období, která nepřesáhnou v úhrnu 183 dnů v daňovém roce, a
- b) odměny jsou vypláceny zaměstnavatelem nebo za zaměstnavatele, který není rezidentem v druhém státě, a
- c) odměny nejdou k tíži stálé provozovny nebo stálé základně, které má zaměstnavatel v druhém státě.

3. Nehledě na předchozí ustanovení tohoto článku, mohou být odměny pobírané z důvodu placeného zaměstnání vykonávaného na palubě lodí nebo letadla v mezinárodní dopravě zdaněny jen ve smluvním státě, ve kterém jsou zdaňovány příjmy z těchto lodí nebo letadel v souladu s ustanoveními článku 8 této smlouvy.

Článek 16

Tantiémy

Tantiémy a jiné podobné odměny, které rezident jednoho smluvního státu pobírá jako člen správní rady společnosti, která je rezidentem v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

Článek 17

Umělci a sportovci

1. Příjmy, které pobírají rezidenti jednoho smluvního státu, jakožto na veřejnosti vystupující umělci, jako např. divadelní, filmoví, rozhlasoví a televizní umělci a hudebníci nebo jako sportovci, ze své činnosti vykonávané osobně ve druhém smluvním státě, mohou být bez ohledu na ustanovení článků 14 a 15 zdaněny v tomto druhém státě.

2. Jestliže příjmy z činnosti, kterou osobně vykonává sportovec nebo umělec, neplynou tomuto umělci nebo sportovci samému, nýbrž jiné osobě, mohou být tyto příjmy bez ohledu na ustanovení článků 7, 14 a 15 zdaněny ve smluvním státě, ve kterém umělec nebo sportovec vykonává svoji činnost.

3. Příjmy z činností definovaných v odstavci 1 se bez ohledu na ustanovení předchozích odstavců osvobozují od zdanění ve státě, ve kterém se tyto činnosti vykonávají, jestliže se tyto činnosti vyko-

návají v rámci kulturní dohody sjednané mezi smluvními státy.

Článek 18

Penze

Penze a jiné podobné platy vyplácené z důvodu dřívějšího zaměstnání rezidentu některého smluvního státu, mohou být s výhradou ustanovení článku 19 odst. 2 zdaněny pouze v tomto státě.

Článek 19

Verejné funkce

1. a) Odměny, jiné než penze, vyplácené některým smluvním státem, správním útvarem nebo místním orgánem tohoto státu fyzické osobě za služby prokazované tomuto státu, jeho správnímu útvaru nebo místnímu orgánu mohou být zdaněny pouze v tomto státě.
- b) Takové odměny však budou zdaněny pouze v druhém smluvním státě, jestliže služby jsou vykonávány v tomto státě a příjemce, který je rezidentem tohoto státu
 - (i) je státním občanem tohoto státu, nebo
 - (ii) nezískal bydliště v tomto státě jen z důvodu konání těchto služeb.
2. a) Penze vyplácené některým smluvním státem, správním útvarem nebo místním orgánem tohoto státu buď přímo nebo z fondů, které zřídily, fyzické osobě za služby prokázané tomuto státu, správnímu útvaru nebo místnímu orgánu mohou být zdaněny jen v tomto státě.
- b) Takové penze však budou zdaněny pouze v druhém smluvním státě, jestliže příjemce je rezidentem a státním občanem tohoto státu.

3. Ustanovení článků 15, 16 a 18 se použijí na odměny a penze za služby prokázané v rámci průmyslové nebo obchodní činnosti prováděné některým smluvním státem, správním útvarem nebo místním orgánem tohoto státu.

Článek 20

Profesoři a studující

1. Odměny, které rezident jednoho smluvního státu obdrží za studijní nebo výzkumnou činnost na vysoké škole nebo za vyučování na univerzitě, výzkumném ústavu nebo obdobném zařízení pro vyšší vzdělání po dobu dočasného pobytu nepřesahující dva roky ve druhém smluvním státě, nebudou zdaňovány v tomto druhém státě.

2. Platy, které student nebo praktikant, který je nebo byl bezprostředně před svým příjezdem do jednoho smluvního státu rezidentem v druhém

smluvním státě a který se zdržuje v prvně zmíněném státě pouze za účelem studia nebo výcviku, dostává na úhradu nákladů výživy, studia nebo výcviku, nebudou zdaněny v tomto státě za předpokladu, že pochází ze zdrojů mimo tento stát.

Článek 21

Jiné příjmy

1. Příjmy osoby, která je rezidentem v některém smluvním státě, o nichž se výslovně nepojednává v předchozích článcích této smlouvy, mohou být zdaněny jen v tomto státě.

2. Ustanovení odstavce 1 se nepoužije na příjmy jiné než příjmy z nemovitého majetku ve smyslu článku 6 odst. 2, jestliže příjemce takových příjmů, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo nezávislé povolání prostřednictvím stále základny tam umístěné, a právo nebo majetek, pro které se příjmy platí, skutečně patří k této stále provozovně nebo k této stále základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14.

Článek 22

Ustanovení o vyloučení dvojího zdanění

1. V Řecku bude dvojí zdanění zamezeno následujícím způsobem:

Jestliže osoba, která je rezidentem v Řecku, pobírá příjmy, které mohou v souladu s ustanovením této smlouvy být zdaněny v Československu, povolí Řecko tomuto rezidentu odečíst částku odpovídající dani zaplacené v Československu z jeho daňové povinnosti.

Částka, která se odečte, nemůže však přesáhnout podíl daně, vypočtené předtím než je odpočet proveden, která připadá na příjem, který může být zdaněn v Československu.

2. V Československu bude dvojí zdanění zamezeno následujícím způsobem:

a) Jestliže osoba, která je rezidentem v Československu, pobírá příjmy, které mohou být podle ustanovení této smlouvy zdaněny v Řecku, vyjme Československo s výhradou ustanovení uvedených pod písmenem b) tohoto odstavce tyto příjmy ze zdanění, může však při výpočtu částky daně z ostatních příjmů této osoby použít sazbu daně, která by byla použita, kdyby takto vyjmuté příjmy nebyly ze zdanění vyňaty.

b) Československo může při ukládání daní osobám, které jsou rezidenty v Československu, zahrnout do základu daní příjmy, které mohou být podle ustanovení článků 10, 11, 12, 16 a 17 této smlouvy zdaněny také v Řecku, ale povolí snížit částku daně vypočtené z tohoto základu

o částku rovnající se daní zaplacené v Řecku. Částka, o kterou se daň sníží, však nepřesáhne takovou část československé daně vypočtené před jejím snížením, která poměrně připadá na příjmy, které v souladu s ustanoveními článků 10, 11, 12, 16 a 17 této smlouvy mohou být zdaněny v Řecku.

3. Pokud podle zákonů v jednom smluvním státě bude poskytnuto částečné nebo úplné osvobození od daně, na niž se vztahuje tato smlouva, bude ve druhém smluvním státě pro účely výpočtu částky povolené k odpočtu z daně, jak je uvedeno v předchozích odstavcích, tato daň považována za zaplacenou.

Článek 23

Zákaz diskriminace

1. Státní příslušníci jednoho smluvního státu nebudou podrobeni v druhém smluvním státě žádnému zdanění nebo povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo budou moci být podrobeni státní příslušníci tohoto druhého státu, kteří jsou ve stejné situaci. Toto ustanovení platí bez ohledu na ustanovení článku 1 také pro osoby, které nejsou rezidenty jednoho nebo obou smluvních států.

2. Zdanění stálé provozovny, kterou podnik jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě, nebude v tomto druhém státě nepříznivější než zdanění podniků tohoto druhého státu, které vykonávají tutéž činnost. Toto ustanovení nebude vykládáno jako závazek jednoho smluvního státu, aby přiznal rezidentům druhého smluvního státu osobní úlevy, sračky a snížení daně z důvodu osobního stavu nebo rodinných závazků, které přiznává svým rezidentům.

3. Pokud se nebudou aplikovat ustanovení článku 9, článku 11 odst. 7 a článku 12 odst. 6, budou úroky, licenční poplatky a jiné výlohy placené podnikem jednoho smluvního státu osobě, která je rezidentem v druhém smluvním státě, odčitatelné pro stanovení zdanitelných zisků tohoto podniku za stejných podmínek, jako by byly placeny osobě, která je rezidentem v prvně zmíněném státě.

4. Podniky jednoho smluvního státu, jejichž jmění je zcela nebo zčásti, přímo nebo nepřímo vlastněno nebo kontrolováno osobou, která je rezidentem v druhém smluvním státě, nebo větším počtem takových osob, nebudou podrobeny v prvně zmíněném státě žádnému zdanění nebo povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo budou moci být podrobeny ostatní podobné podniky prvně zmíněného státu.

5. Ustanovení tohoto článku se použijí bez ohledu na ustanovení článku 2 na daně jakéhokoli druhu a pojmenování.

Článek 24

Řešení případů cestou dohody

1. Jestliže se některá osoba domnívá, že opatření jednoho nebo obou smluvních států vedou nebo povedou u ní ke zdanění, které není v souladu s ustanoveními této smlouvy, může nezávisle na opravných prostředcích, které poskytuje vnitrostátní právo těchto států, předložit svůj případ příslušnému úřadu smluvního státu, jehož je rezidentem, nebo pokud její případ spadá pod ustanovení článku 23 odst. 1, příslušnému úřadu smluvního státu, jehož je státním příslušníkem. Případ musí být předložen během dvou roků poté, kdy bylo poprvé oznámeno opatření vedoucí ke zdanění, které není v souladu s touto smlouvou.

2. Jestliže bude příslušný úřad považovat námitku za oprávněnou a nebude-li sám s to najít uspokojivé řešení, bude se snažit, aby případ upravit dohodou s příslušným úřadem druhého smluvního státu tak, aby se vyloučilo zdanění, které není ve shodě s touto smlouvou. Dosažená dohoda bude provedena bez ohledu na promlčení podle vnitrostátních zákonů smluvních států.

3. Příslušné úřady smluvních států se vynasnaží vyřešit ve vzájemné dohodě jakékoli obtíž nebo pochybnosti vzniklé při výkladu nebo uplatňování smlouvy. Mohou rovněž konzultovat za účelem zamezení dvojího zdanění v případech neupravených ve smlouvě.

4. Příslušné úřady smluvních států mohou vejit v přímý styk za účelem dosažení dohody ve smyslu předchozích odstavců. Jestliže se ústní výměna názorů jeví pro dosažení dohody účelnou, může se taková výměna názorů konat v komisi složené ze zástupců příslušných úřadů smluvních států.

Článek 25

Výměna informací

1. Příslušné úřady smluvních států si budou vyměňovat informace nutné pro aplikaci ustanovení této smlouvy nebo vnitrostátních právních předpisů smluvních států, které se vztahují na daně, jež jsou předmětem této smlouvy, pokud zdanění, které upravují, není v rozporu s touto smlouvou. Výměna informací není omezena článkem 1. Informace přijaté smluvním státem budou udržovány v tajnosti stejně jako informace přijaté podle vnitrostátních právních předpisů tohoto státu a mohou být sděleny jen osobám nebo úřadům (včetně soudů a správních úřadů), které se zabývají vyměřováním nebo vybíráním daní, na které se vztahuje tato smlouva, vymáháním nebo trestním stíháním ve věci těchto daní nebo rozhodováním o opravných prostředcích. Tyto osoby nebo úřady použijí takovéto informace jen k těmto účelům. Mohou uplatnit tyto informace při veřejných soudních řízeních nebo v soudních rozhodnutích.

2. Ustanovení odstavce 1 nebudou v žádném případě vykládána tak, že ukládají smluvnímu státu povinnost:

- a) provést správní opatření, která by porušovala právní předpisy nebo správní praxi tohoto nebo druhého státu;
- b) sdělit informace, které by nemohly být získány na základě právních předpisů nebo v normálním správním řízení tohoto nebo druhého státu;
- c) sdělit informace, které by odhalily obchodní, průmyslové, hospodářské nebo výrobní tajemství nebo obchodní postup, nebo jejichž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem.

Článek 26

Diplomatičtí a konzulární úředníci

Žádná ustanovení této smlouvy se nedotýkají daňových výsad, které přísluší diplomatickým a konzulárním úředníkům podle obecných pravidel mezinárodního práva nebo na základě zvláštních dohod.

Článek 27

Nabytí platnosti

1. Vlády smluvních států si vzájemně oznámí,

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Ing. Bohuslav Chňoupek v. r.

že ústavní požadavky pro nabytí platnosti smlouvy jsou splněny.

2. Smlouva nabude platnosti dnem pozdějšího oznámení uvedeného v odstavci 1 a její ustanovení nabudou účinnosti v obou smluvních státech na příjmy za každý daňový rok začínající 1. ledna nebo později kalendářního roku následujícího po roce, v němž smlouva nabude platnosti.

Článek 28

Výpověď

Tato smlouva zůstane v platnosti dokud nebude vypovězena některým smluvním státem. Každý smluvní stát může smlouvu vypovědět diplomatickou cestou ve lhůtě nejméně šest měsíců před koncem každého kalendářního roku.

V tomto případě se smlouva přestane uplatňovat v obou smluvních státech na příjmy za každý daňový rok začínající 1. ledna nebo později kalendářního roku, následujícího po roce, v němž byla dána výpověď.

Na důkaz toho podepsaní, k tomu řádně zmocnění, podepsali tuto smlouvu.

Dáno ve dvojím vyhotovení v Athénách dne 23. října 1986 v anglickém jazyce.

Za vládu

Řecké republiky:

Karolos Papoulias v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo podle § 123 odst. 2 zákoníku práce, ve znění zákona č. 188/1988 Sb., v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem financí, cen a mezd ČSR a českým výborem Odborového svazu pracovníků umění, kultury a společenských organizací **výnos** ze dne 31. července 1989 č. j. 9.728/89 — V/3, **kterým se mění a doplňuje výnos** ze dne 24. března 1988 č. j. 5.626/88 — V/3 **o odchylném uplatnění některých ustanovení výnosu federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 12. září 1984 č. j. 51-12430-3156 o odměňování technicko-hospodářských pracovníků**, ve znění pozdějších předpisů.

Tento výnos nabude účinností dnem 1. září 1989. Výnos bude uveřejněn ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury ČSR. Lze do něj nahlédnout na ministerstvu kultury ČSR a na odborech kultury krajských (NVP) a okresních národních výborů.

Ministerstvo vnitra a životního prostředí České socialistické republiky

vydalo podle § 82 odst. 6 zákoníku práce, ve znění zákona č. 188/1988 Sb., v dohodě s českým výborem Odborového svazu pracovníků dopravy a silničního hospodářství **výnos** č. j. SD 1 R-360/89, **kterým se vydává disciplinární řád pro pracovníky organizací veřejné silniční a městské dopravy, silničního hospodářství a automobilového opravárenství v České socialistické republice**.

Výnosem se zrušuje disciplinární řád pro pracovníky organizací veřejné silniční a městské dopravy a silničního hospodářství řízených národními výbory v České socialistické republice č. j. SD 33-501/77 (reg. v částce 7/1977 Sb.).

Výnos nabývá účinnosti dnem oznámení ve Sbírce zákonů a bude uveřejněn v částce 4/1989 Věstníku vlády ČSR pro národní výbory.

Do výnosu lze nahlédnout na ministerstvu vnitra a životního prostředí ČSR — správě pro dopravu, krajských národních výborech a Národním výboru hlavního města Prahy.

Ministerstvo vnitra a životního prostředí České socialistické republiky

vydalo podle § 82 odst. 3 zákoníku práce, ve znění zákona č. 188/1988 Sb., v dohodě s českým výborem Odborového svazu pracovníků dopravy a silničního hospodářství **výnos** č. j. SD/1R-1989, **kterým se zrušuje pracovní řád pro pracovníky organizací veřejné silniční a městské dopravy a silničního hospodářství řízených ministerstvem vnitra České socialistické republiky nebo národními výbory v České socialistické republice** č. j. SD 33-500/77 (reg. v částce 7/1977 Sb.).

Výnos nabývá účinnosti dnem oznámení ve Sbírce zákonů a bude uveřejněn v částce 4 /1989 Věstníku vlády ČSR pro národní výbory.

Do výnosu lze nahlédnout na ministerstvu vnitra a životního prostředí ČSR — správě pro dopravu, krajských národních výborech a Národním výboru hlavního města Prahy.

OZNÁMENÍ**STÁTNÍHO PODNIKU STATISTICKÉ A EVIDENČNÍ VYDAVATELSTVÍ TISKOPISŮ**

V nejbližším období bude ve Sbírce zákonů vydána s účinností od 1. 1. 1990 novelizovaná vyhláška federálního ministerstva vnitra o pravidlech provozu na pozemních komunikacích (pravidla silničního provozu — dosud vyhl. č. 100/1975 Sb.). Vzhledem k očekávanému zájmu organizací i občanů byla přijata následující opatření:

1. Příslušná částka bude přednostně dodána předplatitelům.
2. Současně bude organizován volný prodej (z průběžných dodávek tiskárny) takto:
 - a) v prodejnách SEVT: Praha 2, Bruselská 2 — Brno, Česká 14 — Karlovy Vary, Engelsova 53,
 - b) v prodejnách Knihy: České Budějovice, Žižkovo nám. 25 — Gottwaldov, Murzinova 122,
 - c) ve vybrané síti prodejen Poštovní novinové služby (prodejny s rozšířeným prodejem tisku).
3. Hromadné objednávky organizací (od minimálního počtu 10 ks) je možné již dnes zasílat na adresu SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 s označením DOPRAVNÍ VYHLÁŠKA. Tyto objednávky budou vyřizovány tak, aby organizace mohly včas provést školení řidičů z povolání.
4. Ostatní objednávky lze zasílat na obvyklou adresu SEVT, Svatoslavova 7, 140 83 Praha 4 - Nusle a budou vyřizovány počátkem roku 1990.

Vydavatel: Federální statistický úřad, Praha — **Redakce:** Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 36 88 — **Administrace:** Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, státní podnik (SEVT), Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41—9 — Vychází podle potřeby — **Roční předplatné činí 96,— Kčs** a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku. **Účet pro předplatné:** SaČs Praha I, účet č. 19—706—011 — Požadavky na předplatné, na zrušení odběru a na změnu počtu odebraných výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku. Změny adres se provádějí od následujícího čtvrtletí. V písemném styku vždy uvádějte šestmístné číslo vyúčtování. — **Distribuce předplatitelům:** SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41—9, jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v obyčtovém středisku SEVT, Svatoslavova 7, 140 83 Praha 4 - Nusle, telefon 43 36 15; **za hotové v prodejnách SEVT:** Praha 2, Bruselská 2, telefon 25 84 95 — Brno, Česká 14, telefon 265 72 — Karlovy Vary, Engelsova 53, telefon 268 95 a **v prodejnách Knihy:** České Budějovice, Žižkovo nám. 25, — Teplice v Čechách, Leninova 15, — Jihlava, Komenského 16 — Gottwaldov, Murzinova 122. — Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313 348 BE 55, Tisknou Tiskařské závody, n. p., závod 2, Karmelitská 6, Praha 1 - Malá Strana — Dohledací pošta Praha 07